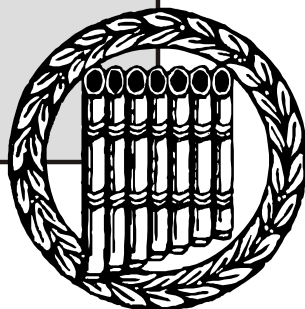

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

2-3

(červen)

září

2006

ročník 10

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Kresba ze souboru Les, František Veselý- Dževo z Polné

OBSAH

KMENOVÉ ZPRÁVY

Ze zápisů náčelnictva
Ze skautského světa

Z KLUBŮ

Středisko Devětsil – výročí
Z výroční zprávy stř. Parkán Polná
Otevřené dveře usteckých OS
Setkání KD kraje Vysočina
Jak jsme letos šli kolem Prahy
Nejen skauti - šlechtici, Roudnice
Táborští oldskauti
Setkání na Sofronce
Slavnost porad.sboru oblasti BO
Sběratelé v Klatovech

PRO ZAMYŠLENÍ

Junáci, na které se nezapomíná
Skautování bez ohledu na věk
Skaut má nahá kolena- ohlas
Skauti proti totalitě
Duchovní rozměr skautingu
Skauti v Kamenickém Senově
Ústečtí OS v květnu 1945
Skautský Máchův Máj

RŮZNÉ

Totální kolaps
Stručné zprávy z kanceláře ústředí
Historie nově – Skautský institut ABS
Žďár n.S - historie
Kolik nás ve kmenech je (z registrace)
Náčelnická pošta
Webové stránky Kmene dospělých

RESUMÉ

PŘÍLOHY

Kmenová porada Žďár n.S
WLŠ lesní škola Kmene dospělých
Program vzájemného poznávání s RS

Proč dvojčíslo? Shodou náhod se v dubnu zhroutil můj notebook, pár dnů nato výrazně selhal můj oběhový systém. Vzhledem k tomu, že (jak všichni víte) připravuji Kmenové noviny i klubový časopis Totem sám, jediným řešením bylo rozhodnutí vydat Kmenové noviny v dalším řádném termínu jako dvojčíslo. Zároveň se omlouvám těm, jejichž příspěvky se při zhroutilí starého počítače ztratily, aby nezanevřeli na Kmenové noviny.

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

ZÁPIS 16. zasedání Náčelnictva kmene OS dospělých členů Junáka – svazu skautů a skautek ČR 7. - 9. 4. 2006 Žďár n.S

Přítomni: bratři a sestry - Jan Adamec, Ivo Fišera, Jaroslav Frič, Miloš Gurecký, Jiří Horňák, Eva Hörnerová, František Hron, Čestmír Janata, Vladislav Jech, Hana Kaprálková, Jiří Klikoš, Vladimír Köhler, Miroslav Kubát, Ladislav Marek, Marek Matýsek, Zdeněk Maxmilián, Julius Müller, Josef Richter, Antonín Skřivan, Vladimír Stránský, Vladimír Stöhr, Jiří Wolf, Jiří Žáček **Omluveni:** Jiří Kalenda, Luboš Lehký, Jiří Fuksa **Hosté:** zástupci ROJ: Miloslava Fousková, Vit Koutecký a David Yilma.

Úvodní jednání v pátek: Náčelník Kmene br. Köhler přítomné účastníky přivítal. Přítomní jednomyslně určili zapisovatelem br. Jecha a verifikátory br. Janatu a Friče; dále schválili program 16. zasedání NOS v předložené skladbě. *Přijato: 17:1:0*

Pátek: ■ Presentace ■ Předání finančních částek na 3. školu v Africe ■ Večeře ■ Zahájení ■ Zprávy krajských zpravodajů ■ Beseda se zástupci Roverského odboru Junáka. **Sobota:** ■ Zamyšlení ■ Kvíz ■ Zahájení ■ Schválení zápisů UNOS ■ Informace z jednání NJ ■ Údaje z registrace Junáka ■ Informace Roverského odboru Junáka ■ Hospodářská správa Kmene (informace) ■ Řád Kmene dospělých a ORJ ■ Informace členů UNOS ■ HKJ činnost 2005 (plán, rozpočet) ■ Oběd ■ Informace o městě a návštěva zámeckého areálu ■ Novela Řádu vzdělávání Junáka ■ Večeře ■ Promítání: ■ Různé. **Neděle:** ■ Sváteční slovo ■ Zvolení členů rady HSKD a RK ■ Lesní škola WLŠ 06 ■ Kmenová porada organizace ■ Stav W stránek ■ Kmenové noviny ■ Oběd ■ Odjezd.

Průběh dalšího jednání v pátek: Jednání po večeři br. Stránský zahájil organizačními informacemi a následně moderoval krajské zpravodaje při jejich zprávách (věnovaným zvláště změnám v klubech, distribuci Kmenových novin a významným akcím vlastním i pro veřejnost); za kraje referovali br. Müller, Maxmilián, Skřivan, Horňák, Janata, Stránský, Klikoš, Richter, Hron, Wolf, Stöhr, Matýsek a Marek. Závěrem navrhl br. Stránský zdůrazněná témata zahrnout do „koutů“ při příští Kmenové poradě. V křesle pro hosty zástupci ROJ představili a stručně uvedli svoje stanoviska; dále proběhla společná beseda (viz Roverská hlídka).

Sobotní jednání: ■ Projednány zápisy UNOS č. 11 až 15 přineslo následující závěry: ■ Průběžně se plní úkol 10/01, pokračuje plnění úkolů 13/02, 14/01, 14/04 a 15/03, do konce dubna mají prodloužený termín úkoly 13/07 a 14/03 ■ Splněn byl úkol 15/02, ukončen byl úkol 15/01 ■ Závěrem byly vzaty na vědomí zápisy č. 11, 12, 13, 14 a 15 s tím, že NOS schvaluje usnesení v nich obsažená. *Přijato: 18:0:0*

Usnesení 11/01: NOS zavazuje UNOS připravit způsob schvalování a vyjadřování se k zasedáním UNOS, jak jsou vyjádřena zápisy UNOS. *Přijato: 18:0:0*

■ Ses. Kaprálková podala ústní informace z jednání NJ (viz Kn)

■ Br. Köhler udělil br. Fričovi bronz. Syrinx a br. Žáčkovi předal jm. dekret vůdce „WLŠ 06“

■ Br. Stránský uvedl vybrané údaje z registrace Junáka 2005, týkající se dospělých členů Junáka a kmene

■ Zástupci ROJ vyslovili díky za pozvání na včerejší besedu a naději, že bude spolupráce pokračovat. Příští Kmenovou poradu, kam přijali také pozvání, vnímají jako další příležitost k výměně názorů a zlepšování spolupráce. Br. Köhler připomněl, že ROJ uvažuje o pozvání zástupců NOS na svoje semináře apod.; na připravovanou WLŠ 2006 byli již zástupci ROJ pozváni.

■ **Hospodářská správa Kmene dospělých** Br. Köhler uvedl posláni Zvláštní organizační jednotky č. 900.08 s názvem „Junák-svaz skautů a skautek ČR, Hospodářská správa Kmene dospělých“, další údaje jsou: IČO 75069938, zástupce statutárního orgánu je obecně náčelní(k), konkrétně Vladimír Köhler a jeho zástupce místonáčelní(k), konkrétně Hana Kaprálková. Tato ZvOJ má svůj Statut, schválený NJ dne 11. 12. 2005. Sídlem ZvOJ je Senovážné nám. 977/24, Nové Město (Praha 1), 11647 Praha 1.

První čtení Řádu Kmene dospělých: S využitím citace konkrétních článků nového Organizačního řádu, vztahujících se ke Kmeni dospělých, br. Köhler řídil diskusi k předanému 1. návrhu návazného Řádu Kmene dospělých po stránce obsahové a nikoliv po stránce formální. Na základě výsledků tohoto projednání bude br. Köhler dále jednat s příslušnými zpravodaji Výkonné rady Junáka. Poznámka: k názvu Kmene se nediskutovalo.

Usnesení 11/02: NOS pověřuje UNOS připravit na základě připomínek a po projednání s příslušnými zpravodaji VRJ upravený návrh Řádu Kmene dospělých pro delegáty příští Km. porady. *Přijato: 20:0:0*

■ Přítomní vyslechli informace o městě Žďáru a navštívili poutní místo „Zelená Hora“

■ O své oblasti činnosti informovali zpravodajové UNOS a členové NOS:

■ Br. Fišera informoval o aktivitách výchovného odboru

▪ Br. Adamec odkázal na informaci ses. Skácelové a Maškové o účasti na setkání v rakouském Grossarlau 2006; dále připomněl, že ve dnech 9.-11.6.2006 bude trojstranné setkání PL-CZ-SK v Dlhé n. Moravou (ještě jsou volná místa). Dále uvedl, že na setkání středoevropského subregionu jsou vybráni 3 účastníci (viz zápis UNOS č. 15 bod 10), avšak dosud ohlášené výdaje jsou tak vysoké, že hrozí zrušení účasti.

▪ Ses. Kaprálková oznámila, že na školu v Africe se vybralo 11620,-Kč,- předá sumu NJ

▪ Br. Stránský požádal o kopie zápisů z jednání poradních sborů krajských zpravodajů

▪ Br. Wolf oznámil, že ve Vyškově bylo rozhodnuto opětovně instalovat restaurovanou sochu Fr. Palackého v původním místě - dne 26. května 2006 v 16 hodin; dále na únor 2007 oznámil, že ke 100. výročí narození V. Fanderlika organizuje OVF pietní vzpomínku a konferenci a veřejnou účastí

▪ Historická komise Junáka, její předseda br. Müller informoval o činnosti v roce 2005 a o věcném plánu a rozpočtu na rok 2006. Připomněl úmrtí br. Břečky a doplnění týmu na 8 stále pracujících členů, jimž poskytuje poradenství 6 konsulantů; uvedl, že nadále pracuje v komisi 9 „emeritních“ členů.

▪ Novela ŘVVČČ – oblasti pro zaměření diskuse v Kmeni jsou: ▪ kvalifikace vedoucích klubů ▪ zvláštní OČK nazvaná ČinZOS ▪ kvalifikace činovníků kmene ve vyšších funkcích.

Program Kmenové porady ▪ Při projednávání předloženého programu Kmenové porady, konané ve dnech 26.-28. května 2006 ve Žďáru n. Sázavou, byl návrh upraven. Přijato: 19:0:0

Poznámka: Promítání a prezentace fotografií odpadly.

Nedělní jednání

▪ Sváteční slovo: účastníci se na zahájení zamysleli (za moderování br. Jecha) chvíli nad velikonočním příběhem a jeho inspirací pro předávání skautské ideje obětavé služby

▪ Na ORBIS 2006 zajišťuje br. Wolf se svými OS připravit informační stánek s čajovnou

▪ Volba členů rady HSKD a její revizní komise:

▪ Předseda RK br. Jiří Klikoš (19:0:1)

▪ Člen RK br. Antonín Skřivan (19:0:1)

▪ Člen Rady HSKD br. Vladislav Jech (20:0:0)

▪ **Lesní škola „WLŠ 2006“** Vůdce školy br. Žáček informoval o organizaci (s ním vede školu trvale br. Stránský a Chládek) o věcném programu i konání víkendů v Miletíně a v Chrašticích. Zástupci ROJ budou mít vlastní blok. Škola bude mít zdůrazněně profese, využívající digitální techniku.

▪ Organizační náležitosti Kmenové porady rekapituloval br. Stránský – do konce dubna je třeba vše ohledně ubytování dojednat s br. Chládkem

▪ O aktuálním stavu www stránek Kmene dospělých informoval br. Fišera. Prakticky demonstroval velmi dobrou kvalitu a pohotovost ROVERNET.

▪ Stav ve vydávání a distribuci Kmenových noviny vč. návaznosti na „publikování na webu“ komentoval br. Žáček

▪ Podzimní NOS bude, jak je plánováno, ve dnech 20.-22.10.2006, místo ještě není potvrzeno

▪ **Různé** Konfederace politických vězňů ČR s dalšími demokratickými organizacemi organizuje na pražské Letenské pláni setkání na 1. máje spojené s bohatým programem.

Zapsal: V. Jech v.r.

Schválil: náčelník kmene Vladimír Köhler v.r.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

BUDOUCNOST ISGF

budujeme společně

Z projevu, který Henrik Syse, Ph.D., pracovník Mezinárodního výzkumného institutu míru v Oslo, přednesl na 24. světové konferenci ISGF, konané 12. až 17.6.2005 v Lillehammeru.

Jeden švédský komik kdysi poznamenal, že nestačí být na správné trati, když na ní jen

tak sedíte, protože vás může přejít vlak, jakkoliv je ta trať správná. Moje další železniční historka je o muži, který přijel do jednoho města a podivil se, že nádraží je umístěno poněkud dále od středu města. Místní muž, kterého se na to zeptal, odpověděl: „Tož, my jsme usoudili, že bude nejlepší, když nádraží postavíme co nejblíže k železniční trati.“

Jako Mezinárodní společenství skautů a skautek čelící budoucnosti musíme být na správné trati, jejíž nalezení může nějaký čas trvat. Ale nejen to. Musíme se po ní pohybovat správnou rychlostí. Musíme být

ve střehu proti nebezpečím, která nás mohou potkat, zejména pokud přicházejí v protisměru. Měli bychom být čestní a skromní, pokud jde o pokrok, kterého dosahujeme. A v neposlední řadě, měli bychom zajistit, abychom byli na místě, na kterém máme být, což není vždycky tam, kde ostatní myslí, že bychom měli být.

Žijeme v době, kdy v industrializovaném světě, ale i jinde, náš život naplňují triviality, zatímco bychom měli daleko více svého času věnovat řešení problémů jako AIDS, chudoba, konflikty, dětská úmrtnost či dětská prostituce. Místo toho každý den otupujeme svou mysl nekonečnou spoustou pomluv, sexu, televize, počítačových her a podobného šmejdu. Tím nechci říct, že všechno na televizní či počítačové obrazovce je špatné, ani že bychom měli zavrhnout sex. Moje výhrady jsou zaměřeny na chování, působící na mladé lidi dojmem, že k těm nejdůležitějším věcem v životě patří fyzické uspokojení, moc, pěkný vzhled a bezduchá zábava.

Z toho plyne, že mnozí lidé chtějí postavit své osobní životní nádraží co nejbližší ke středu města, ke středu, kde se zdánlivě všechno odehrává. Ale nakonec se ukáže, že budují svou stavbu, svou železniční stanici, ve skutečnosti svůj celý život, daleko od trati, daleko od místa, kde nacházíme skutečně důležité věci pro plnohodnotný život, ty věci, které skautské hnutí vždy chovalo v srdci svého poslání. Zkrátka, žijeme v době, kdy spoustu času trávíme na nesprávném místě. S tím musíme něco udělat, společně.

Věřme ve své poslání! Musíme si udržet víru, že to co děláme, je důležité. A to, co vy děláte, je důležité. Vy představujete hodnoty a ideály, které mladí dnes potřebují víc než kdy jindy. Je však snadné nechat se odradit těmi, kdož si myslí, že to, co děláme, je staromódní, divné, nebo

nepotřebné. A právě v těchto situacích si musíme připomínat význam toho, co děláme a proč naše poslání neztratilo vůbec nic ze své důležitosti. K tomu je zapotřebí, abychom se s předstihem připravili na jakékoli překážky a odrazování, se kterými se můžeme potkat.

Naše principy musí být předem jasné. Máme-li správně působit jako jednotlivci i jako organizace, musíme si být vědomi nebezpečí spojeného s nedostatečnou připraveností a odhodlaností si vzájemně pomáhat při překonávání životních nástrah morálních i jiných. Snad nejdůležitější součástí naší morální připravenosti je nepřetržité vzdělávání, jak je to uvedeno v dokumentu Poslání ISGF. Naše ideály a vize musí být pevné.

Jak zvládat napětí mezi jednotlivostí a pluralitou. Jsme jedinci v našem poslání, ale zároveň jsme součástí velké rodiny. Reprezentujeme mnohé kultury, jazyky a způsoby provádění různých akcí. Na jedné straně je pluralita velkým zdrojem síly, ale na druhé straně nechává dveře otevřené pro vnitřní nesouhlas a možné hádky. To od nás vyžaduje řadu ctností: (a) velkorysost, (b) ochotu naslouchat, ale rovněž (c) ochotu podpořit soudržnost, když už byla určitá rozhodnutí učiněna. A v neposlední řadě: (d) musíme o sobě vzájemně dobře mluvit a jeden druhého povzbuzovat. „Nejlepší“ způsob jak zničit budoucnost naší organizace je prostřednictvím pomluv, podrazů a nedostatku zdvořilosti a přátelství.

To nás vede k dalšímu bodu: dobré příklady. Zakladatel jedné norské advokátní firmy až do své smrti ve vysokém věku pravidelně docházel do své kanceláře. Každý ho respektoval pro jeho nekompromisní, obdivuhodně jasný morální postoj. Když někdy došlo k těžko řešitelné situaci, nejčastějším východiskem

byla úvaha: „Co by on udělal?“ Tato věta a její ekvivalent „Co by ona udělala?“ mají hluboký obsah. Mít dobré příklady přímo před očima je jedním z největších povzbuzení, které člověk může mít. To se na nás vztahuje ve dvou úrovních. Jednak musíme najít dobré příklady v našich vlastních řadách. A pak musíme promyslet, jak bychom mohli být dobrým a viditelným příkladem pro skauty a skautky i pro potenciální skauty a skautky, na celém světě. Abychom byli viditelní a aby si nás ostatní všimli, musíme promyslet nové, svěží cesty. Musíme být ochotni naslouchat myšlenkám, které se nám mohou na první pohled zdát cizí a zkoumat, jestli ve skutečnosti nepředstavují nové, zajímavé způsoby dosažení našich cílů. Je zde však určité nebezpečí, že některé návrhy nepovedou ke konstruktivnímu řešení a odčerpají příliš mnoho našich sil a prostředků. Měli bychom proto být tolerantní, ale i obezřetní.

Na závěr bych si dovolil položit otázku dotýkající se budoucnosti: „Bude práce, kterou ISGF vykonává méně důležitá za 50 let než nyní?“ Já věřím, že tomu bude právě naopak. Ale abychom mohli vyjít vstříc budoucnosti, musíme mít čistý zrak. Dovolte mi parafrázovat norského autora Knuta Hamsuna: „Budou-li na vašich brýlích skvrny, i nejjasnější obloha bude zamračená.“

Sešli jste se na této konferenci, abyste společně vyčistili skvrny z vašich brýlí a dalekohledů, takže budete moci vidět daleko do budoucnosti a malovat pro nás všechny oblohu, jež bude jasná a plná naděje.

Přeložil Jan Adamec - Tarzan

MARTINE LEVY

u Portugalsku

Předsedkyně Světového výboru ISGF navštívila v březnu letošního roku Portugalsko. Ačkoliv šlo původně o soukromou cestu, Martine Levy využila této příležitosti k setkání s bývalou místopředsedkyní Evropského výboru ISGF Midou Rodrigues, která nyní zastává funkci předsedkyně Asociace bývalých portugalských skautek (A.A.G.). Na slavnostní večeři, pořádané zástupci Bratrství bývalých portugalských skautů (F.A.E.P.) a Bratrství Nuna Alvarese (F.N.A.), hovořila o činnosti Světového výboru a o návrzích, které budou v nejbližší době rozeslány všem národním gildám ISGF. S povděkem přijala pozvání na Národní jamboree portugalských skautů a skautek, které se bude konat letos v srpnu v São Jacinto.

Tarzan

10. ČESKO-POLSKO-SLOVENSKÉ SETKÁNÍ

Ve dnech 9.-11. června 2006 se ve slovenské obci Dlhá nad Oravou uskutečnilo jubilejní 10. setkání dospělých skautů a skautek z Česka, Polska a Slovenska. Ve slavnostní atmosféře vyslechlo 57 účastníků pozdravné proslovy, které přednesli významní hosté a vedoucí čtyř skautských organizací: za Kmen dospělých Junáka-svazu skautů a skautek ČR náčelník Vladimír Köhler, za Skautskou gildu Slovenska náčelní Dr. Olga Slivková, za polský Odbor harcerských seniorů ZHP Andrzej Borodzík a za organizátory setkání, Radu oldskautů Slovenského skautingu, ing. Jaroslav Loebel. Vyhodnocení desetiletého období vzájemných setkání provedl Václav Rubeš. V průběhu slavnostního zasedání

byla oceněna a vyznamenána řada skautů a skautek, kteří se o tyto pravidelné mezinárodní srazy zasloužili.

Sobotní exkurze umožnila účastníkům setkání zhlédnout krásy hornaté krajiny v povodí řeky Oravy, obdivovat smělou architekturu Oravského hradu a ocenit technické prvky Oravské přehrady. Při nedělním rozloučení zazněla naděje, že na příštím setkání poblíž Ostravy přibudou zástupci mladších generací.

Jan Adamec-Tarzan

Z KLUBŮ

STŘEDISKO DEVĚTSIL

slavilo svá výročí

60 let od založení Junáka zde ve Spáleném Poříčí a 15 let od jeho znovuoobnovení.

(Sobota 3. 12. 2005) Před 60 lety jsme prožívali velkou událost, která se zapsala hluboko do naší paměti tím, že páter Jan Kozlík zde založil skautský oddíl pro chlapce i děvčata. Tímto počinem obohatil naše mládí, naplnil náš volný čas, učil nás, jak plnit skautský zákon, jak má žít dobrý skaut a skautka. Poznali jsme mnoho věcí, pravý táborový život i získali mnohá přátelství, která přetrvávají dodnes.

Po letech však bylo skautské hnutí zakázáno, ale před 15. lety jsme prožívali jeho znovuoobnovení. Zasloužila se o ně naše sestra vedoucí Jarmila Pelikánová, skautským jménem Fajnofka, které my, staří oldskauti, ale i mladší generace, jsme nesmírně vděční. Těch 15 let, která od znovuzaložení Junáka uplynula, nám všem obohatila život a zpříjemnila naše stáří.

A tato významná výročí jsme si připomínali tuto památnou sobotu, kdy k nám přišlo i přijelo několik našich

bývalých bratrů a sester, se kterými jsme před 60 lety prožívali poválečná léta jako skauti. Bohužel, několik bratrů a sester se omluvilo kvůli nemoci i nepříznivému počasí (náledí), ale i tak to bylo velmi milé setkání po létech. Zpestřily nám ho světlušky i skautky svým hezkým programem, písněmi, hudbou i vtipnou hříčkou s doprovodem písničky (ve které dívka Barunka je zvědavá, kam ten její Honzíček, který se na ní trochu mračí, vlastně jede?), předcítáním z kroniky i dárky, které byly pro všechny přítomné připraveny. Sestra vedoucí ve své úvodní řeči připomněla dnešní významná výročí a historii uplynulých 60 let, vzpomněla našich zesnulých členů i náplň práce s dětmi.

V průběhu oslavy jsme si i zazpívali a jako správní skauti jsme setkání zahájili naší skautskou hymnou i hymnou skautek. Pro zúčastněné dospělé i děti jsme měli připravené bohaté pohoštění (napekly sestry oldskautky), a tak čas rychle ubíhal při vzpomínkách a vyprávění, kdy jsme se vraceli zpět do začátků našeho skautování, co pěkného i veselého jsme prožili, a co nám skauting dal. Po oslavné a vzpomínkové části a po pohoštění odešly děti s vedoucí Šikulkou do klubovny, kde měly připraveno plno her, které se dětem líbily.

Kéž by skautské hnutí nikdy nezaniklo, neboť jeho náplň a cíle vedou děti a mládež k plnění těch zásad a chování, kterými by se měli řídit všichni lidé. Za všechny oldskauty i děti děkuji naší sestře vedoucí Fajnovce za její obětavou práci, za ty nekonečné hodiny, které dětem věnovala a stále věnuje. Poděkování patří i bratru Dobráčkovi (jejímu manželovi), který ji v této činnosti podporuje a podle svých možností pomáhá. Velkou zásluhu ve skautském hnutí má i bratr František Kuneš

(skautským jménem Dýmal), který s chlapci prožíval všechny tábory i schůzky a naučil je mnoha dovednostem a návykům. A my všichni s úctou a vděčností vzpomínáme na patera J. Kozlíka, který pro nás před 60 lety skautskou organizaci založil.

Milada Fialová-Básnička

Jak jsme začínali

(3. prosince 2005) jsme se sešli v koncertní síni v zámku, staří i mladí, naši milí hosté z řad skautů našeho mládí, rodiče našich dětí, představitel našeho města pan starosta Ing. Pavel Čížek, a vedoucí ochránců přírody Ing. Petr Pelikán, neboť u ochránců přírody máme od prvního dne naší činnosti k dispozici klubovnu, místo pro naše tábory a výpravy a mnoho dalších věcí, které jsou nám poskytovány. Moc a moc děkujeme!

Po zahájení, při němž zazněla skautská hymna a hymna skautek, jsme vzpomenuli minutou ticha všech zemřelých oldskautů, zvláště pak zemřelých sestřiček A. Chalupné a A. Krejčové, které nás opustily obě před krátkou dobou v roce 2005. Milé sestřičky, scházíte nám!

A jak jsme začínali před 60 lety? Prvně jsme se sešli již v květnu, ihned jak válka skončila. Svolal nás pater Jan Kozlík a byl také naším prvním vedoucím. Děti se sešlo hodně, víc chlapců než děvčat. Tak byly utvořeny tři oddíly. Jeden dívčí s názvem Stříbrný šíp, dále oddíl chlapecký s názvem Bradava, (podle naší říčky) a druhý chlapecký s názvem Rudý květ (což v indiánské symbolice značí oheň). Název Stříbrný šíp užívají naše skautky dodnes a název Bradava užívají naši skauti také. Klubovny jsme měli porůznu, zrovna tak vybavení bylo skromné. Ale byli jsme všichni šťastni, že se můžeme scházet. A také jsme hned absolvovali lesní školy,

kteří organizovali „Plzeňáci“ a moc jsme se od nich naučili. Někteří prošli lesní školy i jinde. Všude to bylo velmi hezké. Prožili jsme také tři tábory dívčí a tři chlapecké, ale naše skautování netrvalo dlouho. Na svátek sv. Jiří 24.4.1949 byl Junák v naší republice opět zakázán, a to na dlouhých 40 let.

Ale po sametové revoluci v únoru 1990 jsme se opět sešli, my. nyní již oldskauti a založili znovu skauting v našem městě. S dětmi jsme začali opět pracovat až v květnu. Začátkem října 1990 byl první táborový v oheň. Od té doby prošly našimi oddíly stovky dětí a věřím, že v každém z nich zůstalo něco dobrého do života. V někom možná hodně, v někom méně, jak už to bývá. Uskutečnilo se 12 táborů dívčích, 12 chlapeckých a poslední tři tábory byly koedukované, skautky + skauti. Náš třetí oddíl (klub) tvoří oldskauti. Jeho název je Naděje. Scházíme se rádi a je nám spolu dobře. Snažíme se středisku pomáhat.

Za dobu skautské činnosti jsme s dětmi vykonali mnoho sbírek pro různé humanitární účely. Poslední sbírka byla „Pomozte dětem“. Také v „Tříkrálové sbírce“ jsou některé starší světlušky a mladší skautky zapojeny každý rok. Betlémské světlo rozdávají každým rokem. Škoda, že pro něj chodí stále tak málo lidí. Proč, když v jiných městech je zájem velký?

Na závěr chceme poděkovat vám všem. kteří jste mezi nás na oslavu přišli a poslechli si naše starší světlušky při pěkném zpěvu, slyšeli naše hlavní pokřiky; pěkné čtení Janičky-Sloníka a Lenky-Šikulky (úryvky z našeho tábora roku 2000) a večerní překvapení (skoro za tmy) od skautek a skautů od Járy Cimrmana pod vedením Šikulky. Oldskauti písní „Už nám dávno není dvacet“ též vzpomněli našich

přátel z Rokycan a Strakonice. Pohoštění darovaly oldskautky. O naší činnosti by se dalo psát dál u dál, a tak raději končím s díky plzeňským sestřám Danaice, Evičce a Uhlíkovi za to, že přijely mezi nás. Snad se ještě někdy všichni sejdem v novém roce.

*Za středisko Devětsil
Jarmila Pelikánová-Fajnofka*

Z VÝROČNÍ ZPRÁVY 2005

středisko Parkán-Polná

Klub oldskautů č 393

Budeme-li se držet mírnějšího odhadu, zjistíme, že školou skautingu prošlo od roku 1907 nějakých 300 milionů osob. Je možné, že by tak obrovské množství lidí bylo obětí nějakého triku, iluze nebo geniální manipulace?

Výchova není jen záležitostí dětského věku, ale provází nás po celý život. Postupně se ze záměrného působení na malé děti mění v uvědomělou sebevýchovu dospívajících i dospělých. Znovu a znovu budeme zápolit s vytvářením a rozvíjením přiměřených metod výchovy dětí a dospělých. Mějme naději, že před námi všemi je věk výchovy, věk, který má šanci udržet tuto krásnou planetu obyvatelnou i pro další pokolení. A s vírou, že skauting se na „díle lidskosti“ bude i nadále podílet.

Skauting je často napodobován, nikdy však nedostižen. Před minulostí smekněme a pro

budoucnost si vyhrňme rukávy. Světový skauting se už nyní připravuje na magický rok 2007 oslavy svých stých narozenin. Zahájí je zatroubení na roh kudu na ostrově Brownsea - ráno 1. srpna, přesně po sto letech na tomtéž místě, kde naše pohádka začala. Je navíc velmi nadějně, že za sto let své činnosti skautské hnutí dostane Nobelovu cenu míru.

Z naší činnosti vybíráme:

- V lednu středisko pořádalo v Lidovém domě „Netradiční ples“, při kterém OS též pomáhali s přípravou tomboly a hlídáním v šatně.

- V únoru byl pro děti připraven Rákosníčkův dětský karneval. Stavěla se Rákosníčkova chaloupka, pomáhalo se nejen v šatně, ale i s občerstvením. Sestra Lída napekla a ozdobila velké perníkové medaile a několik stovek perníčků pro děti.

- Na březnovém setkání se připravoval návrh článku do Polenského zpravodaje k 60. výročí konce války (Junák národu). Proběhlo setkání se starostou města ohledně výstavy k tomuto výročí. Podán a schválen byl návrh přitisku k poštovnímu razítku, kterým byla pošta razítkována. Autorem návrhu razítka je F. Vacek. Razítko nechal zhotovit, přivezl i nainstaloval br. Ivan Vápenka. Byly též vydány pohlednice k 80. výročí založení skautingu v Polné.

- V dubnu jsme se vydali na zájezd do Beskyd na Ivančenu k pomníku skautů padlých během druhé světové války.

- Prvního května jsme se s přáteli a OS z Příbyslavi sešli na Pančáku na slavnosti „Odemykání studánky“. Při vzpomínkové oslavě a kladení věnců u pomníku padlých drželi skauti čestnou stráž. Na parkánu hradu u kamenného totemu položili oldskauti kytičku pro vzpomínku všech zemřelých bratří. V květnu jsme rovněž navštívili výstavu k 60. výročí skautingu ve

Žďáru nad Sázavou.

▪ Červen byl zcela ve znamení příprav výstavy k 80. výročí založení skautingu v Polné, která byla v režii našeho klubu. Ve čtvrtek 16. června se za účasti starosty města Jindřicha Skočdopole, skautů z Havlíčkova Brodu, Žďáru nad Sázavou, Přibyslavi a samozřejmě mnoha polenských přátel a příznivců konala vernisáž výstavy. Výstava byla i součástí každoročního svátečního odpoledne na rynku. Velký úspěch mělo vystoupení skautské kapely z Hradce Králové. Celý program byl vysílán živé v krajském rozhlasu Vysočina.

▪ V červenci jsme přibyslavským OS opětovali jejich návštěvu a setkali jsme se na jejich chatě Saidlmanka.

▪ V srpnu jsme pobýli tři dny na chatě v Ochozi a uspořádali již počtvrté Slavnostní vítání úplňku. Pozvání přijali nejen naši polenští kamarádi, ale i přátelé z Přibyslavi. Kromě nich nás letos navštívili i čtyři hashrmani, a tak o legraci nebyla nouze. Počasí nám tentokrát opravdu přálo, takže jsme si mohli nejen zahrát a zasoutěžit, ale i táborák nám večer hořel a plál. Je opravdu na co vzpomínat.

▪ V září se uskutečnila brigáda v Pančáku. Bylo nutné upravit okolí, zateplit přístřešek, připravit dříví a vyčistit studánku.

▪ V říjnu jsme se účastnili tradičního pochodu přibyslavských OS - Žižkova kolečka. 22. října jsme pak na Pančáku uzamkli naši studánku. Ve společnosti našich přátel a uprostřed barevné podzimní přírody jsme strávili jeden z těch dní, na které člověk rád vzpomíná.

▪ V prosinci nás čekala pečlivá příprava na instalování betlému, který každoročně zdobí prostor kaplanky. U betléma je umístěna pokladnička a výtěžek je tradičně věnován na opravu kostela. Letos byla část peněz věnována na humanitární akci

Junáka „Postavme školu v Africe“. L. Vomlelová a F. Vacek pomáhali při instalování výstavy Vánoční čas v Polné. Dále jsme připravili pro naše přátele v klubovně setkání s názvem Rozloučení s rokem 2005.

Bohuslav Řehák-Kim

Rodinný skauting

Rodinky, práce s předškolními dětmi, pracují celý rok spontánně, dle nálady a potřeby. Tradičními akcemi se již staly: „čarodějnice“, jarní a podzimní setkání v Jeníkově, drakiáda, Silvestr.

Tábor Rodinek proběhl letos v srpnu opět na Táboře v Ochozi. Od loňského roku, kdy jsme se pohybovali v době kamenné, jsme se posunuli do doby bronzové.

Námětem nám byla knížka E. Štorcha „Hrdina Nik“. Děti se staly Nikovými přáteli a pomáhaly mu překonávat mnohá dobrodružství, bojovat s Avary, překonávat nástrahy divočiny. Musely se přitom naučit spoustu nových věcí, výrobu z cínu, kovotepectví, tkaní, sochařství, hrnčičství, drátkování. Poslední den jsem Avarům uloupili poklad v podobě truhly s rohy plnými sladkostí a nesměly chybět ani památní keramické placky.

Za rodinky Eva Kousalová

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

pro ústecké oldskauty

(25.3.06) Výprava ústeckých oldskautů, oldskautek a jejich hostů tentokrát začínala na nevysokém kopci na okraji města. Nevábný pohled, město plné smogu a dotěrný drobný déšť nás rychle nasměroval do otevřených dveří nedaleké budovy Českého hydrometeorologického ústavu, ústecké pobočky. Méně poeticky a stručně řečeno, využili jsme příležitosti,

abychom se seznámili s těmi, co u nás „dělají počasí“ a poptali se, jak to bylo s letošní zimou.

Uvnitř bylo teplo, plno přístrojů, počítačů, vědy a také několik ochotných lidí, kteří se s námi rádi podělili o své poznatky kolem vody, počasí a i jejich předpovídání. Po přivítání následovala přednáška o spodních a povrchových vodách a nejvíc našich dotazů se týkalo samozřejmě povodně 2002. Dostalo se nám sice zasvěcených, leč nepřiliš povzbudivých odpovědí. Na to jsme byli z tepla vyvedeni na přilehlý oplocený pozemek, sloužící k pozorování počasí. Šourající se opatrně sněhovou vrstvou (12 cm, jak nás informoval mladý sportovně vyhlížející pracovník CHMI) jsme zhlédli řadu roztodivných přístrojů od primitivního čtvercového prkénka na měření sněhu, přes většinu z nás známou bílou budku na vysokých nohou až po složité přístroje, kupříkladu téměř kapesní radar, měřící výšku základny mraků.

Bylo to zajímavé, průvodce v tričku s krátkými rukávy občas připomínal iluzionistu, když odhrnul sníh a ze země vykouznil metr dlouhou trubici s teploměrem, ale přece jen s povděkem jsme uvítali návrat do vyhřáté budovy. Tam se nás ujal nepřehlédnutelný šéf prognostiků, připomínající spíš dobrého ducha Krkonoš než seriózního vědeckého pracovníka, jímž však skutečně byl. A ten nás svým brilantně srozumitelným výkladem o metodách předpovídání počasí za vydatné pomoci čtyř počítačových monitorů udržel víc než hodinu v napjaté pozornosti. O našem zájmu pak svědčila řada dotazů, stáječících se samozřejmě opět k povodni a letošní úporné zimě. Tady jsme byli trochu překvapeni, že letošní zima se vůbec nevyomykala dlouhodobému průměru, jen že chybělo těch pár

obvyklých oblev, které zimu rozdělávaly do přijatelnějších kousků. Mnozí z nás nezapřeli skautské vzdělání a projevíli pozoruhodné vědomosti z oboru meteorologie a jejich dotazy svou zasvěceností přednášejícího potěšily. V řadách oldskautských posluchačů se dokonce úspěšně kryl i jeden pozorovatel z ústecké klimatologické stanice. Inu, není nad skromnost.

Po srdečném rozloučení s pracovníky ČHMÚ završilo útulné prostředí stravovacího zařízení „Na Kopečku“ a chutný společný oběd. Zajímavé a podařené sobotní dopoledne. A zatím, co jsme spokojeně hodovali, venku vytrvale přšelo do hutné mlhy.

Luboš Pavlán - pes

SETKÁNÍ KMENE DOSPĚLÝCH

kraje Vysočina

(7. až 9.4.06) Ve Žďáře nad Sázavou se uskutečnilo historicky 1. setkání OS kraje Vysočina. Konalo se v prostorách SOU obchodního ve Žďáře nad Sázavou. Započalo v pátek příjezdem účastníků, jejich ubytováním a provedením prezence. Ve večerních hodinách se sešli účastníci v jednacím sále k programu zaměřenému na situaci v klubech OS, kde si vyměňovali zkušenosti. Rovněž zde byla zřízena výstavka kronik, rukodělných prací a ostatního propagačního materiálu.

V sobotu byla dokončena prezence dalších účastníků setkání. O deváté bylo setkání zahájeno skautskou hymnou. Slova se ujal výchovný zpravodaj pro kraj Vysočina br. Vladimír Slovák-Jehlička a přivítal účastníky za pořádající přístav VS „Sarensis“. Následovalo přivítání bratrem Mgr. Jaromírem Brychtou, starostou města Žďáru nad Sázavou, náčelníkem kmene dospělých bratrem Köhlerem a bratrem

Františkem Hronem, zpravodajem OS pro kraj Vysočina. Po přivítání a projevech výše jmenovaným, předal bratr starosta bratrovi Běčvářovi Jiřímu-Bylinkářovi, členovi přístavu VS „Sarensis“, věcný dar k jeho šedesátým narozeninám. Pak bratr Köhler předal bratru Hrdličkovi z Příbyslavi bronzovou Syrinx. Slavnostní atmosféra pokračovala předáváním Listů díků pro zasloužilé sestry a bratry. Na závěr obdrželi všichni účastníci pamětní listy, propagační materiály o městě a jeho okolí v taškách, na kterých byl emblém Zelené hory. Jednání pokračovalo bližším seznámením se středisky, okresy a krajem. Zástupci postupně seznamovali účastníky s prací a výsledky ve svých klubech.

První diskusní blok byl o problematice a zařazení klubu dospělých do struktury skautského hnutí s následnou debatou. Po krátké přestávce se ujal slova bratra Ing. Zdeněk Navrátil z Ivančic na velmi zajímavé téma „Proč není skauting koníčkem. Odpoledne probíhal prohlídkou historického jádra města s výkladem historika Regionálního muzea, pana Iva Filky. Následoval přesun z centra města do zámeckého kostela Nanebevzetí Paní Marie, kde zdejší kněz a bratr Vladimír Záleský – Šagi seznámil s historií památky a bohatým výkladem zaujal přítomné. Na nedaleko položeném poutním místě Zelená hora (památky UNESCO) pokračoval velmi zasvěcený výklad pana Filky a bratra Šagiho.

Po návratu zpět do jednacího sálu navázali účastníci na vystoupení bratra Navrátila. Dlouze, až do večere diskutovali k danému námětu, další téma zahájil bratr Šagi se svojí přednáškou „Duchovní dimenze ve skautském hnutí“, kterou jsme opět zakončili živou diskusí. Následovalo představení klubů ve fotografiích a

kronikách s následným posezením u kytary.

Nedělní dopoledne jsme věnovali vyhodnocení našeho srazu. Naše setkání nám opět potvrdilo význam a opodstatněnost kmene dospělých, jehož členové i přes svůj pokročilý věk a zdravotní neduhy dokáží skautovat po svém a tak plnit heslo „Jednou skautem - navždy skautem“.

Velmi jsme uvítali, že na toto setkání přijelo rovněž několik zástupců mladší generace, kteří budou v budoucnosti našimi nástupci. Hodnocení tohoto setkání je velice pozitivní a jsme přesvědčeni, že v příštím roce se setkáme ještě ve větším počtu.

*Za pořádající přístav vodních skautů „Sarensis“
Vladimír Slovák-Jehlička, kapitán přístavu*

JAK JSME LETOS

pochodovali okolo Prahy

(11.3.06) Počasí bylo pro pochodování velice příhodné. Sešlo se nás celkem šest, ale nakonec nás bylo pět, neboť Medvěd kvůli vrtkavému kolenu pomáhal u startu. Vlastně se ta sobota povedla, protože v neděli zasáhla republiku silná sněhová nadílka a všude bylo cestářům ouvej. Od Běchovic jsme se protáhli do Dolních Počernic a pak následovaly dvě lokality zajímavé svými názvy, a to V Pařezinách a o kus dále V Ořešinách. V odbočce na Horní Počernice -Xaverov jsme prodělali vysoké brodění bahnem. Litovali jsme, že nebyla k dispozici kamera. To by bylo jak vystříženě pro pořad Neváhej a toč. Nakonec jsme zatočili do Klánovického lesa, kde po cestách ležel ještě led a sníh, a tak jsme za pochodu dělali osobní očistu blátem postižených částí oděvu. Cestou jsme také prodělali zastávku na občerstvení, při kterém nás sestra Věra

počastovala kapustovými karbanátky dle vlastního receptu usmaženými. Další cestou jsme pátrali po klepajících datlech na stromech a z několika výhledů do kraje jsme prováděli orientaci v terénu, ale jenom odhadem, neboť vedoucí Logan si vzal na cestu mapu, která končila hned za Počernickým rybníkem a pro další cestu nám byla k ničemu. Taky jsme si naloupali z poražených kmenů bříz zásobu březové kůry na zapalování skautských ohňů. U samoty Nové Dvory nás překvapila velice milá kontrola, Standa s Ironem. Dali nám razítko na cestovní lejtstro a my jsme to pak již nasměřovali na Klánovice, zahradu zelenou. Začalo dokonce hřát trochu unavené slunce a najednou jsme na hlavní ulici a k tomu kousek od tatranky a číšky čaje, tedy u cíle pochodu. I tam byli na nás tuze milí a podělili nás mnoha pěknými razítky Tady jsme si dali obrátku, směr autobus na Černý Most. Myslím, že všichni byli spokojení s průběhem, trasou i organizací. Však jsme od pořadatelů dostali vlaječku i diplom účastníka. Nejvíc si jich cenil Logan. Hádejte asi proč?

Kdo v naší pochodové peruti šlapal? Věrka, Ježek, Akéla, Jindra, Jarmila a Logan. Zdrávi došli a za rok na viděnou

*Z Lokali, zpravodaje 35. str. J. Rady-Skalka
OS - Lo*

Ještě něco o akci. Druhá březnová sobota je v posledních skoro dvou desetiletích věnována tradiční Pochodu Dr. Roberta Šumavského okolo Prahy. Letošní již XXVI. ročník měl tradičně několik tras se společným startem u nádraží Běchovice a

cílem u nádraží Klánovice. Dlouhá měla 28 km, krátká 15,5 km a zkrácená 8,5 km. Na dlouhou trasu vyrazilo 42 lidí, na obě krátké 269 a 12 pořadatelů (celkem 323 osob a 11 psů k tomu). Užili jsme si všechny druhy počasí. Nejdříve bylo oblačno, a pak přišel asi na půl hodiny liják. Vyčáslilo se následně a nějakou dobu i hezky svítilo sluníčko. Po druhé odpoledne přišla sněhová, asi čtvrt hodinová, vánice a pak bylo střídavě hezky, deštivo či oblačno. Prostě pohoda proti nedělnímu počasí, kdy byla zima a hlavně, skoro celý den sněžilo.

V cíli dostal každý účastník diplom, vlaječku pochodu, oplatku a čaj, nemluvě o hezkých razítkách a různých materiálech. Děkuji všem, kteří se na přípravě pochodu a jeho realizaci podíleli, TOM Střelka KČT, 309. oddílu skautů, přátelům a příznivcům oddílu, 35. středisku, oldskautům za zajištění kontroly (Atri, Kendy), Loganovi za vlaječku a diplom, M. Šumavskému za množení materiálů a dalším.

Standa, vedoucí štábu pochodu

NEJEN SKAUTI - ŠLECHTICI

Junáci roudnického středisko Říp, 209. klub Stráž pod záštitou starosty města uspořádali v květnu v městské knihovně výstavku, která pod názvem „Erby šlechticů ducha a meče“ nás zavedla do tří epoch našich dějin.

Návštěvníci měli možnost se seznámit s často neznámými postavami našich dějin a tím posílit, hlavně mezi mládeží, naše historické vědomí. Jičínský skaut-rover, Vít Šimral, pod vedením známého českého heraldika, pana plukovníka Jiřího Loudy PhDr.h.c., koncipoval výstavku do tří částí. V první shromáždil erby východočeského zemanstva, které svými podpisy a pečetěmi

na stížném listě králi Zikmundovi protestovalo proti upálení Mistra Jana Husa. Tento list se nachází ve sbírkách Edinburghské univerzity. Z heraldického hlediska pečetě stížného listu vytváří široké pole k poznání dosud neznámých heraldických figur a mezirodových příbuzenských svazků. Ve druhé části výstavy jsou umístěny erby pánů zemanů i rytířů z období husitského hnutí. Defilují před námi postavy z Jiráskových románů i ostatní historické literatury. Návštěvníci si tak připomněli krásný věk mládí, strávený ve školních lavicích, ti mladší mohli navázat na školní výuku, která je žel v současné době v téhle oblasti silně opomíjena. Třetí část výstavy zahajoval erb lorda Baden-Powella, zakladatele skautingu. Za ním následovaly erby čtrnácti českých skautů-šlechticů, účastníků nejen druhého, ale často i třetího odboje. Vždyť odkaz svatého Jiří, patrona všech skautů, by nám měl být neustále vzorem bojovníka s drakem zla na celém světě.

K. Snětina - Kája

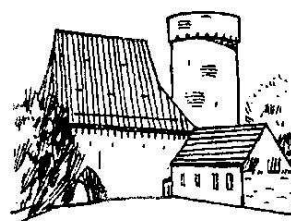
Poznámka. Dosud málo známá práce čes. heraldika Antonína Masáka, patrně z roku 1910, popisující kopie pečetí na stížném listě české šlechty proti upálení Mistra Jana Husa ze dne 2. září 1415. Je to popis jediného dochovaného exempláře stížného listu nacházejícího se ve sbírkách Edinburghské univerzity. Stížný list

podepsali zástupci české šlechty' v reakci na radikálně ukončený kostnický proces. Všechny podpisy šlechticů jsou doprovázeny osobními pečetěmi, obsahujícími nejen rodový erb, ale i celé jméno jejího vlastníka. Můžeme jen litovat, že se nedochovalo všech 8 listů, obsahujících 352 jmen českých šlechticů podporujících Husovo učení. Přesto je Masákova práce nedocenitelným pramenem pro výzkum dosud neznámých erbů východočeského zemanstva v dobách začínajícího husitského hnutí.

Z heraldického hlediska nám pečetě stížného listu vytváří dostatečně široké pole k probádání dosud neznámých heraldických figur a mezirodových příbuzenských svazků. Škoda jen, že z voskových pečetí nelze bezpečně zjistit barvy jednotlivých erbů.

Vít Šimral

TÁBORŠTÍ OLDSKAUTI

Asi bych zase začala psát, že se u nás nic neděje, jen to, že jsme za poslední dva roky prudce zestárli tak, že naši oldi nejsou schopni žádné aktivity a veškerou sílu soustředují na to, aby přišli 1× měsíčně na schůzku, třeba i o třech nohách (ta třetí, rozuměj berle). Ale v posledních dnech se přece jen stalo něco nečekaně milého. Jedna z našich nejstarších sester, Jiřina Veselá, slavila 85. narozeniny. Protože jí nohy opravdu neslouží, chtěli jsme jí, jako to děláme, jít poblahopřát co by delegace ve dvou, domů. Místo toho nás ale pozvala všechny do mlejna. A teď jsme u toho. Veselých mlýn je vlastně Veselých od roku 1661. Mlýnářská dynastie Veselých je asi jedinou

rodinou, která se může pochlubit třemi a půl stoletími života na jednom místě v Táboře. Z toho rodu pochází také babička zpěváka Michala Tučného. I když o mlýn jako vlastníci v roce 1948 na dlouhé roky přišli, v restituci jim vše vrátili a od té doby ho opravují. Chtěli ho dokonce zprovoznit, ale velká voda v roce 2002 všechno poničila. U mlýna jsou ovšem krásné pozemky, velká zahrada a ostrov, vše pečlivě osázené a ošetřené, včetně vistárie, která jde až do druhého patra domu, což jsme si mohli prohlédnout. Možná si na mlýn vzpomenou i vodáci, kteří jezdí Lužnici. Prohlížela se i kronika mlýna, kterou píše pan Vladimír Veselý (manžel Jiřiny). Je mu neuvěřitelných 92 let, na které ovšem vůbec nevypadá. Potom jsme absolvovali ve mlýně prima oslavu, na které jsme se trochu přejídali, trochu popíjeli (hlavně pivo) a taky si zazpívali skautské písničky. Za to vše patří naší Jiřince vřelé poděkování a do dalších let hodně zdravíčka.

Hned na to za dva dny jsme šli, již tradičně, vzpomenout památky narození Dr. Edvarda Beneše k jeho hrobce v Sezimově Ústí. Sešlo se nás neuvěřitelných sedmnáct, přečetli jsme si dopis od jednoho brněnského západního letce, kde komentuje, jak se na tohoto státníka zapomíná. Setkání jsme ukončili obědem v restauraci U vily. Setkali jsme se s delegací zahraničních vojáků (asi letců) a také s delegací volyňských Čechů, kteří sem přijeli z Prahy.

Nyní nás čeká v červnu meziklubové setkání, opravdu už poslední. Bude bez soutěží, zato s návštěvou Kozího hrádku, kde kdysi kázal Mistr Jan Hus a kde se každoročně konají slavnosti. O tom, jak všechno dopadne, zase napíšu. Hlavně aby nám do toho nepršelo, i když, jak říká náš bývalý okrespán Johny (Jaromír Šimek),

skaut je nepromokavý. Tak nám držte palce.

Všechny zdraví Hájůška

SETKÁNÍ NA SOFRONCE

www.sofronka.cz

Neobvyklý název příspěvku v Kmenových novinách, ale kdo využije internet, stane se účastníkem úvodního programu krajského setkání OS Plzeňského

kraje, které proběhlo poslední dubnovou sobotu v okolí Plzně-Bolevce. Sešli se oldskautky, oldskauti i rodinní příslušníci z Plzně a z okresů RO, PJ a KT. Počasí nám přálo, pršelo až odpoledne, kdy už byl „mokry program“ v klubovnách střediska Stopa.

Arboretum Sofronka bylo původně soukromé, dnes výzkumné pracoviště lesního hospodářství a myslivosti, vzdálené od zastávky tramvaje necelý kilometr. Méně známý ale pozoruhodný přírodní skvost, který sdružuje borovice z celého světa v místních podmínkách. Prohlídka rezervace s odborným výkladem a doprovodem se těšila velkému zájmu všech přihlížejících. Kdo z našich řad, nejen čtenářů KN, zavítá do Plzně, může nejlépe v pracovní dny, Sofronku navštívit.

Po procházce s prohlídkou kolem boleveckých rybníků jsme se těšili na ohřátí ve skautských klubovnách při kávě a občerstvení na další program. Protože byla řada účastníků kromě OS i z klubů, seznámili jsme se s předpokládanými tématy rozhovorů na KP koncem května t.r. „v koutech“, ke kterým byla řada připomínek i návrhů. K pohodě setkání přispěl i br. Jirka kouskem z historie

soustavy všech devíti boleveckých rybníků, vlastně české rarity. Dojemně zapůsobil příspěvek br. Bonga na téma „Co dal skauting mně a co já jemu“. Vzpomínky a vyprávění již od 40. let minulého století připomněly přítomným i jejich zážitky, jména, přezdívky, kamarády. Bývá to téma, které je vhodné po řadě OS využívat i v klubech, archivovat a přispět ke tvorbě mozaiky krásného skautování. Debata k blížícím se oslavám 61. výročí osvobození Plzně i kraje americkou armádou, o tom, co přinesl den našeho setkání, a přišel konec s odjezdy vlaků k domovům. Jenom celokrajský pokřik scházel, nahradil ho pokřik „rychlé roty“ z Klatov.

Zase jedna přínosná akce s velikým úspěchem i ohlasy, kterou je třeba zopakovat. Za pamětní lístek k setkání OS na konci mého příspěvku nelze víc než poděkovat br. Pulcovi z 53. klubu OS. Klub převzal i organizaci a režii setkání. Ode všech vřelý dík.

KZ PS OS PM Ant. Skřivan – Monti

SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ

125. poradního sboru KZ OS PM a KV jsme svolali na 10. května t.r. do sítě Biskupství plzeňského u příležitosti předání bronzových medailí SYRINX bratrům Vladimíru Pospíšilovi-Nemovi (OS klub Stopa) a Františku Radovskému, duchovnímu rádcí OS. V jednací síni Biskupství jsme pobýli v neobvyklém prostředí ve vysokých starobylých křeslech a s olejomalbami apoštolů nad hlavou i s výhledem na rekonstruované Náměstí Republiky. Překvapení vyznamenaných i všech přítomných umocnila i překotná činnost přizvaných médií (reportéři MF, Plzeňský deník, Katolické listy, Český rozhlas Plzeň), která zřejmě přispěla

k popularitě plzeňského oldskautingu i mezi veřejností hned příští den po setkání. Na slavnost OS přijali naše pozvání i zástupci mladšího kmene, střediskový vůdce klubu br. Františka a současný kapitán i se zástupcem 93.OVS, který br. Nemo založil.

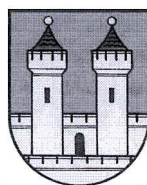
Po přivítání všech přítomných jsme zazpívali Skautskou hymnu. Osobně jsme představili přisedící kolem stolu a připomněli symboliku, význam i přínos vyznamenaných k jejich ocenění medailemi SYRINX. Po slavnostním předání vyznamenaní i osobních blahopřání následovala neformální skautská rozprava včetně uznání mladších skautských činovníků. Při kávě a čaji by se hovořilo i déle, ale po 13. hodině jsme setkání ukončili. Br. František ke svému poděkováním přidal i požehnání všem přítomným a ostatním skautům, vlčatům, světlušká, žabičkám i těm dalším, o které se staráme.

Ze stran médií i tiskové mluvčí biskupství šlo o akci neobvyklou, významnou, zdařilou a často neopakovatelnou.

Ant. Skřivan-Monti

SBĚRATELÉ V KLATOVECH

*Motto: Klatovy, krásné, Klatovy mé rodné,
pro jeden pohled k vám šel bych já světa kraj*

Klatovští oldskauti projevují opět po dvou letech svoji činnost, svoji životaschopnost. 15. dubna 2006 se konalo v Klatovech Jarní setkání skautských sběratelů České republiky. Kluby OS 365 - Šipka sběratel a 361 Královák Klatovy, byly pověřeny tímto jarním setkáním skautských sběratelů ČR. Byla to akce, která dosud v Klatovech nebyla.

Mluví, Mil. Mašek - Mazlík, tuto akci zahájil a přivítal nejenom ty, kteří hodlali celý půlden strávit u svých stolků (a těch bylo čtyřicet), ale i další návštěvníky. Po uzavření statistiky se jich zde pohybovalo na pět set. Máme za to, že se jedná o číslo víc než překvapující.

U stolků vystavovatelů byli nejenom Klatováci, ale i Plzeňáci, Pražáci. Byli zde i bratři ze Zlína, Prostějova. Na koho jsem zapomněl, nechť promine. Pro nezasvěcené: je až s podivem, jak široký záběr má skautská sběratelská činnost. Byly zde staré skautské časopisy (z roku 1914).

A z pozdějších dob grafické práce výtvarníků ze skautských řad. Za Klatováky tu byly starší, ale i nové grafické práce Standy Št'astného-Akély. Bratři Windy a Vápenka měli svoje panely. Byly orientovány jak na filatelii, tak i na přítisky, odznaky a práce spojené s jejich dlouholetou sběratelskou činností. Sestra Sudová tu ukázala sbírku svých betlémů. Patřil sem i sběratelsky zajímavý betlém vytvořený z perníku. Další Klatováci, kteří zde vystavovali (ale i prodávali), byli Šaman, Viki a další. Dvě děvčata (je jim přes 70 let) prodávala suvenýry, které graficky zpracoval Standa Št'astný.

Jednou ze zajímavostí byl BAZAR. Tady jste dostali všechno, co na jednu stranu nikdo nepotřeboval, ale na druhou stranu se jednalo o věci, které jiného zajímaly. Byly zde tiskoviny starší 60 let. Tomu se věnoval Jarda Rudolf- bráška, který přetáhl osmou desítku svého věku.

Obdivujeme se všem těmto lidem Jsou mezi námi a věřme, že je naší povinností věnovat jim úctu a skautskou pozornost. Vracíme se k vystavovatelům a jejich exponátům. Marta Bauerová vystavovala sbírku svých kuličkových tužek. Tady jich

měla na dvě stě, doma přes pět tisíc. Každý exemplář patřil do jiného koutu světa, byl vyroben na jiném kontinentu. Byla to nádhera nápaditosti a lidského umu. Lidský um se celkově promítl na tomto setkání. A jistě lze obdivovat i dlouholetou trpělivost a lásku k věcem.

Děk vám, bratři a sestry, že jste přijeli, přišli. Děk ale patří i vám, manželkám, že jste projevíly své téměř celoživotní pochopení pro slabůstky svých mužů. Muž musí mít vždycky dvě lásky: rodinu a skauting. Projevilo se to i na jarním setkání sběratelů. Po ukončení akce Klatováci zajistili svým hostům procházku městem spolu s výkladem br. Klimenta - Čigiho. Mimo jiné vám řekl, že naše krásné město bylo založeno kolem roku 1260 Přemyslem Otakarem II. A že bylo původně dřevěné.

Přání na závěr. Věříme, že přijmete naše opětovné pozvání v příštím roce - v roce 2007. Je to rok, kdy všichni slavíme 100. výročí založení skautského hnutí. Je naší povinností poděkovat Lordu Baden - Powellovi, že tu jsme. A budeme!

Miloslav Mašek-Miláček

PRO ZAMYŠLENÍ

JUNÁCI,

na které se nezapomíná

Skauti mají za patrona svatého Jiřího, který je jim vzorem pro čestnost, obětavost, zmužilost, rytířství a ochraňování slabších. Mimoň 24. dubna, den Jiřího je svátkem všech skautů a skautek celého světa. Svatý Jiří je jim vzorem. Symbolizuje boj legendárního rytíře s drakem v boji o život, pomoc slabším, za pravdu a svobodu, ale také proti zlu, křivdám, bezpráví, lžím, pokrytectví a sobectví. Naši skauti a skautky vždy naplňovali slova skautského

slibu a v kritických dobách pro vlast neváhali nasadit i své životy za svobodu republiky. Po osvobození ČSR v roce 1945 bylo uděleno 2 549 vyznamenání „Junácký kříž za vlast 1939 – 1945“. Byl dán těm, kteří byli popraveni, a nebo zahynuli v koncentračních táborech, padli v bojích spojeneckých armád nebo na barikádách. Patřil všem, kteří přežili válku a aktivně se zúčastnili našeho protifašistického odboje.

Šedesátiletá historie

Letos je tomu 60 let, co 6. října 1946 ostravští skauti 30. oddílu Junáka s trampy a táborníky položili první kameny pod dřevěný kříž v Beskydech. Vytvořili tak mohylu v pohoří Ivančeny u Lysé hory. Od tohoto dne, každý rok v době svátku svatého Jiřího, nosí na mohylu kameny skauti z celé naší republiky, ale také ze Slovenska a Polska. Připomínají tím hrdinství slezských junáků-roverů 1. oddílu z odbojové skupiny proti nacizmu.

Jak to tenkrát bylo...

V posledních dnech války 4. dubna 1945 na úsvitu nového dne skončil „poslední hon“ ostravského gestapa v Beskydech. Bylo zatčeno 35 odbojářů, mezi nimi pět skautů-roverů. Na svátek svatého Jiřího, patrona skautů, byli gestapáky odvezeni s deseti vězni na židovský hřbitov v Polském Těšíně. Tam je svázali drátem a bez soudu popravili, zastřelením do týla. Jejich brutální vrazi, gestapáci Kampf, Hänsel a Haloth byli po osvobození ČSR dopadeni, zajištěni, souzeni a po zásluze odsouzeni k trestu smrti provazem. Gestapák Willy Kampf vypověděl u soudu v Ostravě: „Museli si kleknout na okraji vykopaných hrobů, se svázanýma rukama drátem vzadu. Umírali klidě, bez křiku, jako hrdinové. Každého mrtvého jsem ale musel potom v hrobě trochu urovnat.“ Řekl s ironickým a bezcitným úsměškem jejich

vrah. Je to dnes už přes šedesát let, ale na ty dny nesmíme nikdy zapomenout. Proto se mohyla v Beskydech dostala do turistických map a průvodců. S pomocí exilových skautů ze Švýcarska se stala mohyla na Ivančenu unikátní památkou chráněnou UNESCO.

Kameny z Ralska

Právě v těchto dnech je to deset let, co poprvé mimoňští skauti a skautky položili své kameny z Ralska na mohylu na Ivančenu. Vodáci se pochlubili, že vylovili své kameny pro mohylu v jejich řece, Ploučnici. Tehdy se plný autobus kluků a děvčat vydal na výpravu do Beskyd, aby uctili památku odvážných skautů, kteří položili své životy za naši svobodu. Na mohyle již ležely kameny přinesené z celé naší republiky nejenom z tábořišť, ale také z výprav na Andy, Kordillery, Hymálaje, z Austrálie, pohoří Ťan-Šan a Kavkazu. Zvláště vzácný je kámen z Měsíce, který poslal z Ameriky kosmonaut, Orlí skaut Neill A. Armstrong. Svůj kámen tu položil i bratr náčelník Junáka Dr. R. Plajner, ze staroslavného pražského Vyšehradu. Skautky a skauti přinesli své kameny také ze Svatého kopečku, Řípu, Rysů, ale i z Ještědu, Bezdězu a od tohoto dne tu leží i kameny z Ralska a Ploučnice.

Českolipáci nezapomínají

Na události roku 1945 nezapomínají ani naši skauti a skautky ve střediscích v České Lípě, Doksech, Kamenickém Šenově, Novém Boru a v Mimoně. Někteří se vydávají v těchto dnech na Ivančenu, druzí na Pražský hrad k soše svatého Jiří a další pořádají Svatojiřská setkání, Víkend Jiřího, Georgiády nebo Svatojiřská překvapení s hrami a soutěžemi, ale vždy se vzpomínkou na naše hrdiny. U příležitosti svátku všech skautů jsou někteří oceňováni za mimořádnou, obětavou práci pro výchovu mládeže čestným odznakem,

Březovým lístkem díků. Ten udělují jako poděkování nositelé Březových lístků, oblasti „Pod Ralskem“ těm, co jsou ostatním příkladem a dělají vždy něco navíc. Českolipští skauti dokazují, že nezapomínají na nic důležitého a že i v době „honby za penězi a sobectví“ znají správné hodnoty života a radostnou cestu po Foglarovské skautské stezce pravdy, obětavosti, čestnosti a bratrství ke prospěchu celé naší společnosti.

Jiří Řeháček

SKAUTOVÁNÍ

bez ohledu na věk

Sestry a bratři, staré srdce skauta vždycky potěší, když přijde mezi mladší generaci a cítí se mezi nimi dobře. Opravdu s radostí přiznávám, že je mi tu s vámi dobře, až podezřele moc dobře! Snad je to i tím, že toto náčelnictvo začíná pilně rozvíjet naše dávné představy, totiž nezústat stát a věčnit se slávou, že jsme dospělí. To už dávno Seneca hlásal, že dosti často stařec vysokého věku nemá žádný důkaz toho, že skutečně dlouho žil, než to, že zemřel. A protože mezi tu naši generaci byli nejen pozvání, ale skutečně mezi nás přišli ti, kteří jednou převezmou náš prapor z ochabujících rukou, naši roveři a rangers, můžeme opravdu doufat a věřit, že naše poznatky a zkušenosti neodejdou s námi. Poopravme to „V dětech národ věčný!“ k naší potřebě „Ve skautském mládí je budoucnost našeho skautského hnutí!“ Kdysi jsem vyslovil myšlenku, že početní stavy našeho skautského hnutí se pohybují po křivce sinusoidy jednou nahore, jednou dole, že nedávno se ta hrozivá křivka odrazila od spodní hranice. Alespoň u nás v Příbrami. Ano, my starší tomu musíme stále a účinně napomáhat. Dovolte takové dva-tři příklady z praxe: Loňský svátek sv.

Václava padl na prostředek týdne a to není dobrý termín k odjezdu na chalupy či chaty. Na střediskové radě jsme dohodli, že po městě vyvěsíme pár plakátků a pozveme rodiče s dětmi, skauty i neskauty na společný výlet, pochopitelně jsme dobře věděli, co nabízíme: dvě stanice vlakem do Jinců a odtud pěšky krásnou podzimní přírodou až na bájemí zahalený kopec Plešivec i do jeho tajuplných zákoutí. Abychom se navzájem poznali, bude v každé příchozí skupince někdo viditelně držet v ruce jablko. Nakonec těch příchozích bylo 102 a z těch dětí, které tehdy o skautování projevily zájem, dodnes zůstalo osm vlčat a jedna světluška.

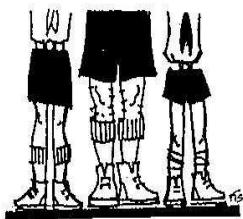

Myslíte, že je to málo? Ale vůbec ne! Nebýt toho výletu třeba si tu cestu k nám vůbec nehledaly! A dál. Vloni jsme pro děti připravili na hřišti pod městským koupalištěm program k svátku čarodějnic. Děti přišlo přes devadesát a při letošní repríze už jich bylo 129! a znovu se další drápkem chytly! A zase vlčata a světlušky! Ty programy vymýšlíme a materiální zajištění obstaráváme my starší, ale s dětmi je realizuje ta naše mladá generace činovníků i roverů, a především rangers! Co ty dokážou „na place“, by snad nedokázaly ani ty pravé čarodějky! Nebo Den dětí. Jestli disciplíny u čarodějnic vyhrávala děvčata, tak pádlování na rybníku městského koupaliště bylo doménou pánů kluků. Věřte nevěřte, nestačili jsme ani všechny zájemce uspokojit a ruce hezkých pár dní pálily! A jak to dopadne letos? Všichni věříme, že líp než

vloni. Prostě dnes povětšinou nejdou děti za námi, proto musíme jít my za nimi. Stejně tak musíme naším programem upoutat i dnešní rovery a rangers, nejen je mezi námi přivítat. Věřte, i dnes platí, že ve skautském mládí je budoucnost našeho skautského hnutí, budoucnost i našeho kmene dospělých!

Miroslav Moravec-Kudla

SKAUT MÁ NAHÁ KOLENA

Signálů o tom, že ČT uvede film ze skautského prostředí bylo dost. Také Kmenové noviny na film upozorňovaly.

Zájem byl asi veliký.

Od nevinného nápadu několika „tatíků“, sejít se po letech ještě jednou na svém tábořišti, vzniklo dílko, které jako kámen hozený do vody, výrazně rozčeřilo hladinu názorů skautské zejména oldskautské veřejnosti. Hodnocení snímků jsou však velmi odlišná.

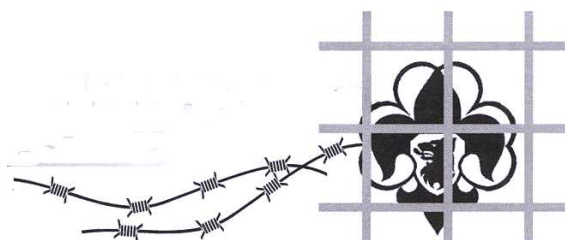
Od prvních, vzrušených výroků jako „to se nemělo na obrazovku dostat, to nebyla žádná služba skautingu“ až po pozdější, již rozváznější: „to je dobře, že se o nás mluví“. Ani u nás v klubu to nebylo jiné.

Ta další, méně emocionální hodnocení, si např. cení stříhové profesionální porovnání situací „tak jsme to viděli tenkrát, a tak dnes“. Film vyprovokoval pohledy (zamyšlení) na pár problémů, na které jsme pomalu již zapomínali. Zároveň se ozvala nespokojenost s neúplným hodnocením výroků Táty Plajnera z období likvidace Junáka. A ještě jeden postřeh, aktéři vlastně pouze vzpomínali po letech, asi

žádný z nich nepokračuje aktivně v našem hnutí.

Těchto pár slov nechci vyčerpat celou tu proběhlou bohatou, často asi vzrušenou debatu, ale konstatovat, že je dobré a prospěšné někdy pohlédnout zpět očima jiných a ne přes nostalgické sledování svých starých zahrnědlých fotografií.

SKAUTI PROTI TOTALITĚ

Skauting byl vždy trnem v oku totalitním režimům. V našich poměrech tomu nacistickému a později komunistickému. Připomeňme si, jak zněl skautský slib, kterým se zavazovali skauti k činnosti ve skautském hnutí a v celém svém životě.

„Slibuji na svou čest a jak dovedu nejlépe milovati vlast svou Republiku československou a sloužiti jí věrně v každé době, plniti povinnosti vlastní a zachovávatí zákony junácké, duší i tělem býti hotov pomáhati bližnímu“.

Zejména první bod slibu a celá orientace skautské výchovy vadil nacistům. Záhy poté, co uchvátili moc nad zbytkem Československa a zřídili protektorát, rozpustili skautskou organizaci Junáka. Mnozí skautští činovníci se nesmířili jednak s okupací a dále s likvidací Junáka. Zapojili se aktivně do odboje proti okupantům doma. Mnozí to zaplatili svými životy, nebo vězněním v koncentračních táborech. Jiní se po strastiplných cestách dostali do dosud svobodné Evropy a zúčastnili se boje proti nacistům v zahraničních armádách.

Řada skautských činovníků převedla své

oddíly do dosud povolených organizací. Tam pokračovaly skautské oddíly ve své činnosti i nadále, ilegálně. Takto se podařilo udržet v chodu část hnutí až do květnových dní v roce 1945. Velice nápomocen nám byl Klub českých turistů.

Díky tomu mohli skauti aktivně vystoupit v hojně míře v posledních měsících války, v boji proti nacistům, a to nejrůznějšími formami. Přímo na barikádách, jako spojky, telefonisté. Skauti byli dobře připraveni i na obnovení Junáka hned po skončení války. Nastal obrovský rozmach skautského hnutí u nás.

Jak se prokázalo později, komunisté usilovali od samotného počátku o budoucí likvidaci Junáka. Pro ně byla nepřijatelná výchova duchovní a mravní výchova k samostatnosti a nezávislosti osobností a dále odpor skautů ke všem formám totality. A také příslušnost k mezinárodnímu skautskému hnutí.

Projevilo se to hned v únoru 1948 likvidací středisek i ústředních orgánů Junáka, pronikáním komunistů do hnutí a snahou o jeho ovládnutí. Činnost se až do února 1948 znamenitě dařila. Postupně byly likvidovány oddíly a střediska až do oficiálního rozpuštění v roce 1950. Se vzniklým stavem se však skauti nesmířili. Měli velmi živé zkušenosti z ilegální činnosti skautských oddílů v době okupace. A tak řada oddílů pokračovala dál ve své činnosti skrytě, v Sokole, v dalších tělovýchovných organizacích, nebo zcela „na černo“.

Zejména v letech 1951 a 1952 proběhla řada procesů a skautští činovníci odcházeli od státního soudu i s vysokými tresty. Za ilegální skautskou činnost. Pobývali v lágrech na Jáchymovsku a ve všech možných kriminálech předchozího režimu. Mnozí se zapojili také do přímé práce proti

režimu v různých ilegálních skupinách. Tuto činnost zaplatili někteří z nich svými životy, nebo dlouholetým vězením.

Po všechna léta, kdy byla činnost skautského hnutí znemožňována a skauti pronásledováni, připravovali se přes všechny překážky na obnovení činnosti Junáka, hned jak to bude možné. Ta situace nastala v prvních měsících roku 1968. Skauti byli připraveni, Junák byl obnoven a skautské oddíly pokračovaly ve své činnosti, nebo ji nově zahájily. Rozvíjel se bohatý program. Nadšení se podobalo tomu v roce 1945. Tato situace netrvala dlouho. Nastala normalizace a v roce 1970 byl Junák opět zlikvidován.

Opakovala se situace z let po roce 1950. Skauti se se vzniklou situací nesmířili a opět pokračovali v činnosti, jak kde to šlo. V tělovýchovných jednotách, ve Svazarmu a mezi turisty. A opět se připravovali na další obnovení činnosti.

S nadšením byl přivítán listopad roku 1989. Junák ihned obnovil svou činnost. Byli jsme připraveni. Pamatuji se na mohutné shromáždění činovníků z celé republiky v městské knihovně a na Mariánském náměstí v Praze 1, v prosinci roku 1989. Všichni nastoupili opět do skautské služby tak, jak jim velel slib, zákon i přepevné přesvědčení. V souvislosti s tím se zastavím u skutečnosti, proč tomu tak je.

Skauting dal skautům orientaci pro celý život. Přinesl jim celoživotní náplň, pevný životní styl. Ve skautingu jsme našli smysl svého života, ve službě našemu hnutí, našim členům, všem lidem dobré vůle. Abychom mohli úspěšně sloužit, museli jsme po celý život rozvíjet sebevýchovu, neustále prohlubovat své vzdělání.

Naučili jsme se jednomu z umění v životě

nejcennějších, umění jednat s lidmi. Také jsme se naučili organizovat činnost, dělbu práce a naučili se vést, nejprve družiny, pak oddíl a často i mnohem početnější seskupení našich členů. I toto umění jsme dobře uplatňovali v běžném životě.

Také jsme si osvojili samostatnost a rozhodnost, nezávislost a vytrvalost a rovněž i řadu praktických dovedností. Naše skautství se nám stalo řeholí. Vytvořili jsme si pevný vnitřní mravní řád a naplňovali důsledně křesťanský dekalog, skautský slib a zákon. Naše služba je nám stále povinností.

Žili jsme po celý život, život aktivní. Naplněný stálou službou, sebevýchovou, studiem. Obklopili jsme se spoustou přátel tak říkajíc na život a na smrt, vytvořili pevná přátelská pouta. A ta nám pomohla překonávat i nejtěžší životní zkoušky.

Člověk touží po vnitřním štěstí, po blaženosti. Tu nám přinášela jak dobře vykonávaná služba, tak i prožitky hluboké vzájemnosti s četnými blízkými, s dušemi spřízněnými.

Naučili jsme se vyhledávat krásno a povznášet jím své nitro, obohacovat běh všedních dní. Především v přírodě. Matička příroda se nám stala druhým domovem. Vytvořili jsme k ní pevný vztah stálého poznávání i poznávání jejích zákonitostí. Vřelý vztah k ní nás přivedl k nezbytnosti její ochrany i k souzvuku s ní. A vždy jsme se před ní skláněli v úctě a pokoře.

Vytvořili jsme si i pevný vztah úcty ke všemu stvoření, živému i neživému a byli připraveni pomoci vždy, když bylo třeba. Pochopili jsme, že pro povznášení svého vlastního nitra musíme čerpat z obrovského kulturního bratrství, které vytvořilo lidstvo za dobu své existence.

Při naší službě v oddílech a zejména na

táborech jsme prožívali čas naplněný intenzivní činností, od časného rána až do Pozdního večera. Z táborů naplněných jedinečnou atmosférou jsme odjížděli sice unaveni, ale s planoucím srdcem a šťastni, že se dílo opět zdařilo. Dávám za pravdu Senekovi: „Největší odměnou za dobrý čin je to, že jsi jej vykonal“

Prožili jsme nezapomenutelný čas s našimi svěřenci i sami v čase, kdy je lidský duch nejvnmávější. Ráno, při východu slunce, a večer při jeho západu, při usínání přírody.

K neskonalé pokoře nás přiváděl pohled na hvězdnou oblohu v hlubokém nočním tichu. To vše a ještě mnohé další nám dal skauting a proto jsme mu oddáni cele a po všechny dny svého života.

V Praze v únoru 2006

Mirek Pergler - Dany

DUCHOVNÍ ROZMĚR SKAUTINGU

a co ty na to?

Do základů skautského hnutí položil jeho zakladatel, Angličan Lord Baden-Powel 3 principy a na nich stojí skautské hnutí všude ve světě. Tyto základní kameny jsou zakotveny také ve stanovách Junáka a doslovně zní takto: „Skautské hnutí je založeno na třech základních principech. Naplňovat v dnešní době tyto požadavky není jistě jednoduché a snadné a tak je neustále potřeba se k těmto kořenům vracet a hledat cesty jak v tomto duchu vychovávat mládež ve 3. tisíciletí.

Seminář se konal pod záštitou Lesní školy Jiráskovy oblasti. Již z názvu semináře vyplývá, že nechceme předkládat hotové odpovědi, ale společně hledat způsoby jak co nejlépe a přístupně dnešnímu mladému člověku, který třeba není ani „věřící“, přiblížit duchovní rozměr lidského života. Seminář byl zahájen přednáškou br. PhDr.

Jana Šolce, který nás uvedl do tajů etiky. Myslím, že nebudu přehánět, když napíši, že nás br. Kol, což je jeho skautská přezdívka, svým projevem natolik uchvátil, že zdánlivě suché téma bylo pro nás téměř dobrodružstvím. Uvažovali jsme nad tím, co je člověk, jak je důležité mít správně nastavený žebříček hodnot a cítit, co je správné a co nesprávné, jak hledat smysl svého života, co je jeho cílem.

V druhém dopoledním bloku byl naším hostem br. Mgr. Petr Hájek-Balú. Velkou příležitostí k rozhovoru o životě mladého člověka je příprava skautíka na složení skautského slibu. Tuto příležitost je možné vzít jen tak povrchně, v duchu „hlavně, abys ho uměl dobře nazpaměť“. Nebo také úplně z jiného konce a uvést své svěřence na cestu služby. Bratr Balú nám tedy vyprávěl o tom, jak je důležité, abychom věděli, komu slibujeme, sami sobě, ostatním, Bohu. O tom, že slib je vlastně jakýsi způsob „zasvěcení“, mezníkem na naší skautské cestě, na cestě, po které nejdeme sami, ale společně s ostatními kamarády v oddíle. Slibem nic nekončí, ale teprve začíná, nová kvalita, nová cesta. To vše by měl mít na paměti každý vedoucí, který připravuje své svěřené na tento krok. Je to náročné, ale stojí to za to, tento moment se jenom takto může vtisknout hluboko do dětské duše.

Abychom jenom pasivně nepřijímali, následovala odpoledne diskuse v kroužcích. Povíдали jsme si o tom, co to pro nás znamená žít skauting se vším všudy, jak se nám daří naplňovat odpovědnost k Bohu v našich oddílech, jak bychom potřebovali v této oblasti pomoci. Debata byla ve většině případů živá a čas na ni vymezený ani nestačil k tomu, abychom si sdělili vše, co jsme chtěli.

Poslední host našeho semináře připutoval až z Brna a byl jím kněz a biolog br. Mgr.

Marek Vácha - Orko. Bratr Orko se jako biolog zabývá vznikem a vývojem života na zemi a jako kněz dokáže vědecké poznatky nahlédnout také z pohledu duchovního. Perfektně připravená přednáška včetně projekce přes dataprojektor byla „bonbónkem“ na závěr našeho semináře. Nad složitostí a nádherou naší planety, nad rozmanitostí přírody a důmyslností života zákonitě člověk hledá odpovědi na to co je příčinou. Snad „jenom“ evoluce, snad inteligentní design, nebo Stvořitel. Kdo zná odpověď? Nepochybně je to ale okamžik k zastavení se a k úvaze o tom, jaký je smysl našeho lidského bytí na naší krásné Zemi. Mezi jiným hledáme cestu jeden k druhému, abychom tvořili společenství v lásce. Rádi bychom pokračovali v naší činnosti a doufáme, že budou následovat další akce podobného charakteru jako byla tato.

(Zkráceno pro Kmenové noviny)

Václav Nádvorník-Tapin

SKAUTI V KAMENICKÉM ŠENOVĚ Z kroniky českolipských oldskautů

*Práce s dětmi a mládeží v oddílech
Junáka je jako práce na zahradě. Nic
nevyroste samo. Všechno se musí pracně
a vytrvale pěstovat. Sám od sebe bují
jenom plevel.*

Jiří Řeháček

(Kamenický Šenov) Skautky a skauti v Kamenickém Šenově patřili ještě před dvěma roky mezi nejlepší oddíly Junáka. Tehdy v závodě světlušek o vlajku sestry náčelní obsadila děvčata „Modrá šestka“ z 2 oddílu docela první místo a to byl veliký úspěch.

Učera, dnes a zítra?

Bohužel dnes to není v Kamenickém Šenově se skautováním „růžové“. Ale přesto o zajímavou skautskou činnost není nouze. Dnes se již připravují na svůj letní stanový tábor. Někteří lidé ve městě sice uznávají, že volný čas dětí strávený v oddílech Junáka je dětem velmi prospěšný, nemají dlouhou chvíli na lumpárny, naučí se mnohé pro život, jsou i slušnější, což rodiče vítají. Bohužel se ale členská základna zmenšuje. Důvodů je dost. Jednak je málo vedoucích, možná chybí i vybavení, jako jsou moderní počítače, které mají děti doma, i v různých jiných organizacích, nebo další vymoženosti dnešní doby. Také žijí ve velké nejistotě, co bude dál s jejich klubovnou, která je nutná pro další úspěšnou činnost. Je zajímavé, že v daleko menších místech našeho okresu, než je Kamenický Šenov, si skauti nestěžují na nezáměr při své činnosti. Například v Brništi a Velkém Grunově.

Nesnadný lék

Je to jistě složitější, ale rozhodně by si skauti v Kamenickém Šenově zasloužili větší pozornost zejména od rodičů, sponzorů, ale také od městského úřadu. Bohužel někteří rodiče nechávají děti „napospas ulici“. Jde také o získání dalších vedoucích, například učitelů anebo výchovných pracovníků, což se v minulosti vždy osvědčilo. Jen tak budou skauti opět takovou organizací, jakou byli před lety. Tím nebudou muset další děti lelkovat po ulicích a budou lépe čelit nástrahám doby,

jako jsou drogy, kouření, alkohol a všechny závislosti.

Díky oběťavcům

Nositelé Březových lístků, oldskauti oblasti „Pod Ralskem“ ocenili práci obětavých vedoucích v Kamenickém Šenově, sester Alexandry Matysové, Martiny Šandové a Lenky Hechtové, udělením odznaku „Březový lístek díky“. Ten získávají ti, kteří jsou všem příkladem, dělají vždy něco navíc, zejména ve svém volném čase, pro výchovu naší mládeže. Děvčata a kluci svým vedoucím věří. Vždyť jsou pro ně kamarády, sestrami, kterým se mohou svěřit i s tím, co neřeknou ani svým rodičům.

Skautujeme s internetem

Už jsou za námi ty doby, kdy klukům a děvčatům v oddílech Junáka stačilo jen odlévat do sádry stopy zvěře v lese. Dobrodružně žít a dělat dobré skutky jako Foglarovi hoši od Bobří řeky. Dnes se ke světlu svíčky v klubovnách, přivezenému skauty z Betléma, pravidelně rozsvěcují obrazovky počítačů, zvoní mobily a rozehrávají videa. Skauti a skautky pořádají výpravy a svá dobrodružství podle webových stránek. Stačí jen „kliknout“ a jsou se svojí družinou někde daleko ve světě, anebo se dozví, jak uvařit nové a dobré jídlo. Snadněji si zjistí, jaký je stav vody v řekách, aby nebyli zklamáni až budou sjíždět v raftech divoké vody, anebo se mohou zdokonalovat v angličtině se skauty z dalekých zemí. Dnes mají ke všemu vědění, k informacím, ale také k sobě, blíž. Nepřestávají při tom také dodržovat skautské zákony, zazpívají si u táborového ohně, pomáhají jeden druhému, ale zejména slabším a potřebným. Všechno jde mnohem rychleji, lépe a snadněji s počítači, mobily, internetem, digitálními fotoaparáty a DVD.

Skauting bude mít stoleté výročí od založení prvního oddílu skautů. Přesto i dnes nacházejí kluci a děvčata v Junáku, mimo běžný a osvědčený skautský program i to, co je poplatné dnešní moderní době a to je dobře.

Co má v životě cenu

Zní to jako z jiného světa, ale podle skautských zákonů i dnes mají být kluci a děvčata v oddílech Junáka pravdomluvní, věrní a oddaní, prospěšní a mají pomáhat jiným. Být přátelští ke všem lidem dobré vůle a bratry všem skautům na celém světě. Také zdvořilí, ochránci přírody a cenných výtvorů lidí. Poslušní rodičů, představených a vůdců oddílů. Též mají být veselí myslí a v neposlední řadě i hospodární, šetrní a čistí v myšlení, slovech i skutcích. To jsou hodnoty, které bohužel někteří lidé podceňují, ale přesto mají smysl pro život a jsou zakotveny ve skautském desateru. Skauti a skautky se snaží i dnes u nás tento náročný zákon dodržovat. Pomozme jim. Stojí to za to. Má to cenu!

Jiří Řeháček- Mimoňský Balú

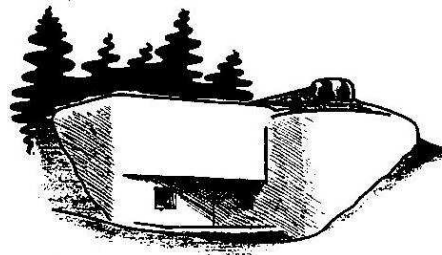
ÚSTEČTÍ OLDSKAUTI

a květen 1945

Událost jako před rokem: místo setkání půdní prostor Severočeské vědecké knihovny v Ústí nad Labem, přednášející členové Klubu vojenské historie Praha, leč ústečáci, Pavel Šlégr a Karel Krchov, posluchači oldskautů z Ústí a Lovosic a místní veřejnost v docela hojném počtu. Jen téma bylo trochu posunuté, po předválečných lehkých opevněních přišly na řadu československé tvrze.

Oba protagonisté tentokrát využili v daleko větší míře audiovizuálních prostředků a tak jsme se stali díky projekčnímu plátnu svědky přistání německých padákových

myslivců a ženistů na belgické tvrzi Eben Emael, navštívili jsme dvě francouzské tvrze Maginotovy linie a zhlédli úryvek realistické filmové fikce „Dnů zrady“ v jedné z našich pevnostních tvrzí. To vše bylo průběžně doplňováno zasvěcenými komentáři obou přednášejících. Zaznamenání hodná je skutečnost, že výklad o našich tvrzích vycházel z nových a doplněných historických poznatků a z objektivního výkladu mezinárodní situace, která vedla k budování československých hraničních opevnění. Diváci také se zadostiučiněním přijali konstatování, že naše tvrze i lehké objekty dosahovaly lepších stavebních hodnot než jejich francouzské vzory.

Setkání oldskautů a veřejnosti dne 4. května 2006 také připomnělo završení boje protifašistické koalice v roce 1945 a v podání vůdce našeho klubu bratra Mikuleho se přítomní seznámili s rolí ústeckých skautů v českém odboji 1937 až 1945. Přítomní pak uctili za všeobecného dojetí jejich památku minutou ticha. Celkový tón setkání byl laděn úmyslně vlastenecky, protože pořadatelé z klubu OS i přednášející očekávali, že budou mluvit také k mladým. Jenže z ústeckých skautských středisek nepřišla ani jedna duše. Bohužel.

Malé vysvětlení nakonec: komu by bylo povědomé jméno Šlégr, pak se skutečně nemýlí, přednášel nám Yankee ze SLŠ Kletečná.

Luboš Pavlán-pes

SKAUTSKÝ – *Máchiu máj*

Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
Kolébku mou i hrob můj, matku mou,
Vlast jedinou i v dědictví mi danou,
Šírou tu zemi, zemi jedinou !

(Doksy) Také letos 1. května se vydali skauti a skautky z kraje Karla Hynka Máchy na hrad Bezděz, aby uctili památku, odkaz a sny o svobodě jednoho z nejromantičtějších našich básníků.

Byl pozdní večer – první máj...

Každého prvního máje od roku 1968 se rozeznívá na hradě Bezdězu libozvučná čeština jednoho z našich největších básníků, Karla Hynka Máchy. Horoucnost jeho lásky k vlasti, národu a svobodě je dodnes zárukou, že národ který má takovéto velké syny, nikdy nevymře. Jenom na mladých, kteří dnes přinášejí věnec na jeho počest, bude ale záležet, aby z nich vyrostl národ silnější, jednotnější, sebevědomější, lepší. Vždyť i pohřeb a převoz ostatků K. H. Máchy z Litoměřic do Prahy v roce 1939 byl vyjádřením lásky národa k češtví, ale i posledního odporu našich lidí proti přicházejícímu hrůznému nacizmu a ztráty svobody.

Prvomájový průvod

I v době totality dali skauti a skautky z Doks přednost prvomájovému průvodu na Bezděz, před průvodem v ulicích města. Každý rok se vydávají na pochod k vrcholku Bezdězu, aby uctili památku nejenom našeho „básníka máje“, ale také svého střediskového vůdce, bratra Fredyho Müllera, který byl neúnavný a obětavý organizátor skautského hnutí v Doksech. Dožil se sice „dnů svobody“, ale nebylo mu dopřáno pro zdraví dále skautovat. Nikdo z dokských nezapomene na jeho poslední přání, dobrý skutek. Rozhodl se,

že věnuje po smrti své ještě zdravé orgány těm, kteří je mohou potřebovat pro záchranu života. Proto také v tento význačný májový den vzdávají mu všichni čest.

Výstup na Bezděz

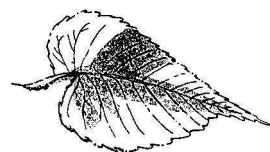
Ti nejmladší brali výstup na Bezděz jako hru, přímo „útokem“. Ale ti, co již něco pamatují, museli i odpočívat. Všichni ale byli v poledne na vrcholku a k Dokským se letos opět přidali z Brniště, Velkého Grunova i z Mimoně. Po slavnostním nástupu a slovech o účelu, výstupu na Bezděz a „Máchovské poesie“ bratra Dana a sestry Zdeny, byl položen věnec se stuhami k pamětní desce Karla Hynka Máchy. Bratr Berda představil oddíl, který si připravil vystoupení, poezii pro dnešní den. A tak zazněly verše s podmanivou osobitostí, nadčasovostí a dynamikou krásné české řeči.

Poznámka k májovému dni

Za ten celý půlden, co jsem byl mezi skauty, jsem nezaslechl ta dnešní, moderní slova „vole, vole.“ Jsem rád, že se nepodařilo našim televizím ovlivnit skautské mládí nevkusnými, slabomyslnými pořady „Reality show“, které skutečně nemají obdoby mezi kulturními lidmi. Zaslých jsem jen češtinu poplatnou „Máchovskému máji“ a to je ta nejlepší vizitka pro perspektivu činnosti ve skautských oddílech.

Březové lístky

Při této slavnostní atmosféře předali nositelé Březových lístků oblasti „Pod Ralskem“ těm nejlepším, kteří jsou příkladem pro ostatní, čestné odznaky „Březový lístek díky“.

Dostal ho bratr Petr Ehrenberger, Luboš Nekola, Jan Dušek, sestra Petra Kozáková, Lenka Řasová a Dominika Quaiserová. V měsíci dubnu předala členka čestného Svojsíkova oddílu sestra Zdena Müllerová k padesátiletému životnímu jubileu vůdci střediska Junáka v Doksech, bratru Zdeňkovi Kremnickému-Danovi, také „Březový lístek.“ Byl to právě on, který se zasloužil o znovuoživení činnosti Junáka v Doksech. Bohužel pro povinnosti v práci, nemohl už vykonávat tuto funkci. Je totiž starostou města. Co je ale nedůležitější? Že mohl předat středisko Junáka do dobrých rukou dalším obětavcům. Dnešní den je dokladem toho, že skautské ideály budou dále naplňovat činnost oddílů v Doksech, že děti nebudou mít dlouhou chvíli a nemusí se stydět za to, co dělají. A to je dobře.

Jiří Řeháček-Mimoňský Balů

RŮZNÉ

TOTÁLNÍ KOLAPS

Nedá se uvěřit, že při sezení u počítače se dá zažít adrenalinová situace. Zdánlivě probíhalo vše normálně, v počítačových složkách Kmenové noviny a Totem přibývalo příspěvků, byl čas na korekturu první části.

Ani zdaleka se nedal tušit nějaký malér, blížil se plíživě. Jen neodešlo několik složitějších majlů, vypínání a zapínání počítače stále zlobilo. To, že vypínač sem tam nezapnul či nevypnul, jsem sváděl na svou paměť. Později poslané přílohy několika majlů došly úplně deformované a nečitelné. Vysvětlovali jsme si to nějakým virem. Začal jsem proto důkladně prověřovat obsah počítače. Tyto operace trvají velmi dlouho, monitor několikrát „zhasl“. Při tom posledním se počítač už

nepodařilo nastartovat. Hrozilo nebezpečí, že o články přijdu, nebo v lepším případě, se zdrží oponentura a tím i vydání, to se mi za celou dobu vycházení Kmenových novin a klubového Totemu ještě nestalo.

Cesta vedla do servisu, tam se podařilo alespoň připravené články vytáhnout pro korekturu. Počítač zůstal v servisu. To znamená být bez elektronické pošty, bez mnoha služeb, které nám počítač denně poskytuje. Teprve nyní pociťuji, jak na mnoho prací, na které stačila kdysi tužka a papír nebo knížka, potřebuje počítač.

Každý den volám do servisu, abych se dověděl, že se to sice lepší, že odstranili to a to, ale že tam ještě něco nehraje. Každou chvíli se chci k počítači posadit, abych zapsal nápad, abych nahlédl do pošty a našel tam další příspěvek do Kmenových novin, abych někomu odeslal zprávičku, abych pokročil v přípravě blížícího se prvního termínu víkendové lesní školy. Pokouším se alespoň část těchto aktivit přenést na starý stolní počítač, který mi slouží jako archiv, ale je to jen slabá náhrada.

Běží již pátý týden, touto dobou mívám nejméně dvě třetiny textů po korektuře, ani zázrak už nepomůže. Když se k selhání počítače ještě přidá výrazné selhání mého krevního oběhu. Zbývá vynechat toto číslo, nebo snížit počet stran a vydat jej v běžném termínu. To první řešení se zdá vhodnější.

Teprve desátý týden, po mnoha urgencích, je počítač prohlášen za neopravitelný. Nezbyvá než sáhnout do úspor a koupit si nový. Nyní bylo nutné zachránit ze starého, co se dalo. Naučit se obsluhovat ten nový a připravit tisk dvojčísla na (pravidelný) zářijový termín. Myslím, že se to povedlo. Ještě se musím naučit respektovat všechna ta omezení své tělesné schránky.

Dlouhý výpadek prací na počítači a nedobytnost některých materiálů ze starého mohly zavinit ztrátu některého vašeho příspěvku. Proto prosím, aby ti, jejichž příspěvek se nenávratně ztratil, nezanevřeli na Kmenové noviny a nadále jim zachovali svou přízeň.

Gog

STRUČNÉ ZPRÁVY

z kanceláře ústředí

- Byl stanoven předběžný termín pro pořádání XII. valného sněmu Junáka.
- Byly schváleny návrhy vyznamenání Medaíí sv. Jiří.
- Ústředí vyslechlo informaci o přihlášce Komunistického svazu mládeže do České rady dětí a mládeže. V případě, že Komunistický svaz mládeže bude Valným shromážděním ČRD M přijat do ČRD M, ukládá Náčelnictvo Junáka Výkonné radě ukončit členství Junáka v ČRD M.
- Byly schváleny celostátní akce pro druhé pololetí roku 2006
  - Závod vlčat a světlušek
  - Mikulášský seminář pro rovery
  - Vodácký závod Přes tři jezy
- Jak plyne z článku „Vývojové kategorie“, zveřejněném ve Skautingu, bude v průběhu letošního roku schváleno nové rozdělení vývojových (věkových) kategorií. Následně budou schváleny výchovné cíle skautského programu (tzv. kompetence) a do konce roku vypracovány první verze

Stezky pro kategorii skautů a skautek. V roce 2007 bude probíhat jejich testování v oddílech.

- **HKVS** vydává novelu závazného pokynu o pořádání vodáckých akcí výchovnými a organizačními jednotkami Junáka.

Stručně z regionů

- **Family scouting** 52. středisko Stopaři připravuje v červenci poblíž Pelhřimova 4 týdenní Family tábor.

Zajímavá publikace

- Vyšla jedna z posledních publikací TDC: „Ivančena - junácká legenda“. Příběh o kamenné mohyle vybudované na úbočí Lysé hory v Beskydech na paměť pěti ostravským skautům popravených na konci války nacisty.
- Vyšel katalog publikací TDC, obsahuje přehled současné nabídky skautských knih. Naleznete na

www.skaut.cz/obchod.

Co je to ?

Někdy se setkáme i v našem skautském tisku se slovy, výrazy či názvy, se kterými si na první čtení nevíme rady, např.

- **ORBIS 06** 8. středoevropské jamboree, které se bude konat v Mariánském údolí u Brna. Motem je „Mnoho kultur-jeden svět“ Předpokládaná účast je asi 2500 účastníků a 500 členů servistýmu. Aktuality a podrobnosti se dovíte na

www.orbis2006.cz

- **EXZOD 2004** Doslova „Experimentální závody družin“, proběhnou v několika regionech. Jejich výsledky budou promítnuty do Svojsíkova závodu 07.

TEEPEK V březnu 2006 byl vytvořen internetový portál pro starší skauty a skautky s velmi bohatým programem (práce s počítači, statě pro rádce, o

mezinárodním skautingu a mnoho dalších zajímavostí). Naleznete na

www.teepek.cz

JOTI 2006 v říjnu 2006 proběhne 9. ročník celosvětové akce JOTI-Jamboree On The Internet. Je to způsob, jak využít Internet v oddílové či klubové činnosti.

SKAUTSKÁ HISTORIE NOVĚ

Skautský institut A. B. Svojsíka

Situace v oblasti skautské historie a změny v zákoně o archivnictví vyvolaly nutnost nového stylu a metod práce. Proto Náčelnictvo Junáka schválilo dne 10. 12. 2005 s účinností od 1. 1. 2006 Statut Skautského institutu A. B. Svojsíka (SI ABS), který nahradil stávající Statut Ústředního skautského archivu. Vznikla tak nová zvláštní organizační jednotka s rozšířenou působností. Hlavním úkolem institutu je zabezpečit výzkum skautské historie a získávat vědecké poznatky, údaje a informace. Součástí jeho činnosti je i shromažďování a zpřístupňování spravovaných muzejních a archivních souborů, týkajících se skautského hnutí, péče o ně, jejich vědecké využívání a popularizace (např. vydávání publikací).

K dalším úkolům patří tvorba koncepce skautské výchovy v oboru historie, muzejnictví a archivnictví, zajištění odborné kvalifikace činovníků v této oblasti i metodické vedení a koordinace skautské muzejní a archivní sítě. Již se zřizují krajské expozitury SI, které budou zajišťovat tuto činnost v jednotlivých

regionech.

Skautský institut rovněž vykonává metodický dohled pro nakládání s dokumenty Junáka a jeho organizačních jednotek; vybírá dokumenty a hmotné prameny. V rámci celé organizace zabezpečuje vyřazování všech dokumentů ve spolupráci s příslušnými státními archivy v mimoskartačním řízení, případně ve skartačním řízení v souladu se zákonem o archivnictví.

Odborné sekce

Činnost SI je řízena a probíhá prostřednictvím čtyř odborných sekcí, v jejich čele stojí erudovaní odborníci. Sekci archivně dokumentační vede Mgr. Tomáš Jelínek, sekci muzejní PhDr. Ondřej Bastl, sekci knihovní Petr Krampal a sekci historicko-výzkumnou Doc. PhDr. Hana Pátková, PhD.

Naším cílem je jednotnost v přístupu k záchraně skautských artefaktů a reálií a jejich uchování pro budoucí generace. Skautské hnutí, které od svého vzniku pozitivně formovalo a ovlivnilo mnoho lidských osudů, nesmí zůstat ve své minulosti zapomenuto. Uvítáme proto podporu a součinnost všech, kteří do skautského hnutí jsou nebo byli zapojeni a mohou nám být nápomocni. Kontakty na jednotlivé členy SI ABS jsou zveřejněny na webových stránkách Junáka na adrese:

http://krizovatka.skaut.cz/organizace/zvlastni-jednotky/si_abs/

*Zdeněk Kovařík - Kosma
ředitel SI ABS*

Žďár nad Sázavou (575 m)

Počátky Žďáru se odvíjejí od cisterciánského kláštera. Území bylo osídleno dříve. Osada vznikla jako strážišť obchodní cesty. První kolonizace mnichů přišla z Nepomuku v r. 1252, kdy se začalo se stavbou dřevěného

kláštera. V pol. 14. stol. zde pracoval hamr. Povýšení Žďáru na město v r. 1607 kardinálem Dietrichštejnem. Rozvoj města až výstavbou Žďárských strojírén a sléváren v r. 1951. Dnes má město 23 500 obyvatel. Na náměstí Republiky barokní radnice z 18. stol. barokní morový sloup Nejsv. Trojice z r. 1706, farní kostel sv. Prokopa (původně gotický z r. 1270), kaple sv. Barbory z r. 1729 podle Santiniho, obchodní centrum. Ve městě řada moderních dřevěných plastik. Na Havlíčkově náměstí Regionální knihovna J. M. Sychry, původně Čechův dům. Nejdůležitější podniky ŽĐAS, a. s., Tokoz (nábytkové kování a zámky), Sona (výroba rybářského náčiní), Hettich, pekárna Enpeka. Ve městě jsou dvě sklářské hutě, Regionální muzeum, sídlo CHKO ŽV, přírodní rychlobruslařská dráha u Zimního stadionu

Zámek (570 m): Zděný cisterciácký klášter s konventním kostelem Nanebevzetí Panny Marie dokončen r. 1276 jako raně gotická bazilika. Za husitských válek vyhořel, obnoven za krále Jiřího z Poděbrad. Největšího rozkvětu dosáhl za opata Václava Vejmluvy v r. 1738, Po požáru 1784 zrušen a přeměněn na zámek. Posledními majiteli zámku byli Kinští. V restituci r. 1992 byl opět vrácen původním majitelům. V zámku je Muzeum knihy, stálá výstava, reprezentativní místnosti dr. Kinského, výstava 300 let klavírů a Žďárské baroko, dále čajovna a síň Santiniho, Kamenný most před zámkem z r. 1761 s 8 barokními sochami světců. Před mostem bývalá klášterní hospoda Taverna. Nejvýznamnější historickou památkou je **kostel sv. Jana Nepomuckého**, barokně gotická stavba a vrcholné dílo J. B. Santiniho z r. 1719-22 postavená na půdorysu pěticípé hvězdy s ambity. Postavený na Zelené hoře asi 0.5 km od zámku. Od r. 1994 na seznamu chráněných památek UNESCO.

Žižkovo kolečko

vzpomínková výprava k 582. výročí smrti
Jana Žižky z Trocnova

Zveme všechny skautky a skauty, oldskautky a oldskauty i přátele na **4. ročník „Žižkova kolečka“** - výlet 5 až 7 km

z Přibyslavi lesem Plaček k Žižkově mohyle. Návrat přes Hatě (možnost opékání vlastních donesených pochoutek) do Keřkova a Hesova (zastávka os. vlaků), popřípadě do Přibyslavi. Možnost občerstvení v cukrárně na náměstí. Z vlakového nádraží je možné spojení i rychlíky.

Start 14. října 06 ve 12.30 hod. na náměstí v Přibyslavi u sochy Sv. Václava.

Pořadatelé - oddíl OS a středisko Goliath Přibyslav. Další informace, ubytován či stravování lze zajistit telefonicky.

Rudolf Hrdlička - tel. 731 488 211,
popřípadě e-mail: smejkal.jiri@volny.cz

Zemřel br. Antonín Sum

Ve věku 87 let zemřel br. Antonín Sum, bývalý osobní tajemník Jana Masaryka a jeden z posledních pamětníků procesu s Miladou Horákovou.

V roce 1968 byl zvolen starostou českého Junáka, svazu skautů a skautek. Po roce 1989 zajistil jeho členství ve Světové organizaci skautského hnutí (WOSM) v Ženevě.

Br. Antonín Sum se narodil 31. ledna 1919. Za války působil v odboji, roku 1947 se stal tajemníkem Jana Masaryka. Patřil mezi obviněné v politickém procesu s Miladou Horákovou. Soud ho odsoudil na 20 let, byl vězněn a musel i do uranových dolů.

podle tiskových zpráv

VYBRANÉ ÚDAJE Z REGISTRACE JUNÁKA za roky 2004 až 2006

V jednotlivých letech nejsou čísla zpracovávána ve stejné struktuře, přesto jsou určitě zajímavá.

Početní stavy Kmene dospělých 2005

Kmen celkem	5947	100,00%
v klubech	4991	83,92%
ve střediscích	956	16,08%

Z toho muži

muži celkem	3678	61,85%
v klubech	3079	61,69%
ve střediscích	599	62,66%

Z toho ženy

ženy celkem	2269	38,00%
v klubech	1912	38,31%
ve střediscích	357	37,34%

Dospělí jsou organizováni v 389 klubech OS

Ve kmeni je registrováno 332 členů Svojsíkova oddílu.

Z registrace celého Junáka v roce 2005

Počet členů Junáka	Celkem 46197	
z toho:		
Dospělí nad 18 let	14569	31,54 %
Dospělí nad 26 let	7860	17,01 %

Z registrace, za rok 2006.

Věk	2006	2005	2004
18-40	2550	1872	2272
41-60	1994	1869	2093
61 a výše	2109	2196	2377
	6653	5927	6742
Průměrný věk	51,53	51,14	49,14

Počet členů Kmene podle kraje:

P.č.	kraj	2004	2005	rozdíl
1.	Praha	705	654	-51,00
2.	St	1087	904	-183,00
3.	JČ	504	369	-135,00
4.	Plzeň	458	331	-127,00
5.	KV	162	153	-9,00
6.	UL	193	214	21,00
7.	LB	265	308	43,00
8.	HK	464	500	36,00
9.	PA	692	558	-134,00
10.	Vysočina	431	356	-75,00
11.	JM	643	546	-97,00
12.	OL	327	308	-19,00
13.	ZL	423	431	8,00
14.	MS	399	315	-84,00
	Celkem	6753	5947	-806,00

Průměrný věk:	49,14	51,14
---------------	-------	-------

Za rok 2006 je ve střediscích registrováno 1003 členů, funkce v mladých kmenech má 1876 členů kmene

dospělých. Zajímavá a podle mého názoru nejpravděpodobnější a neovlivněná podmínkami registrace, je kategorie 61 a výše. Tam jsou ti, jejichž životní krédo je „Skautem jednou, skautem navždy“. Bohužel úbytek v této kategorii je přirozený a ničím neovlivnitelný. Potěšitelný je přírůstek v kategorii 18 až 40, o cca 700 členů je vlastně celkový nárůst ve kmeni.

Dospělí jsou organizováni v 379 klubech OS.

Ve kmeni je registrováno 332 členů SO.

Náčelnická pošta

Přípravy 100. výročí založení skautingu

Blíží se 100. výročí založení světového skautingu v Anglii. V mnoha klubech, střediscích a regionech se připravují oslavy, bylo by dobré „pochlubit“ se, případně něco o akcích publikovat.

Změna krajského zpravodaje OS V Jihočeském kraji odstoupil ze zdravotních důvodů br. Jiří Fuksa-Buvol z funkce Krajského zpravodaje kmene dospělých, bude nutné co nejdříve nalézt náhradu.

Nový okresní zpravodaj OS V okrese Brno město byl řádně zvolen okresním zpravodajem kmene dospělých br. Zdeněk Kolečkář.

10. výroční konference oldskautských zástupců Česka, Polska a Slovenska, proběhla v Dlhé n. Oravou. Účastníci setkání českých, polských a slovenských oldskautů konstatovali, že dosavadní spolupráce byla velmi prospěšná. V protokolu potvrdili ochotu pokračovat v těchto společných setkáních. Příští se bude konat v Česku.

Zpráva o WLŠ 06 V květnu proběhl v Miletíně první víkend této školy. Bližší zpráva ve vložené příloze Kn.

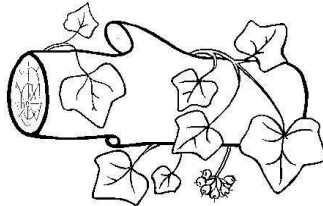
Ztráta dat Při zhroucení počítače došlo ke ztrátě číslování dekretů LŠOS. Prosíme všechny, absolventy LŠOS, aby nám sdělili svá čísla dekretů telefonicky nebo e-mailem Cardovi na 495 531 313 nebo jchladek@volny.cz případně mě na 251 612 682 nebo zacekgog@volny.cz

Stav webových stránek Webové stránky kmene dospělých prožívají stále ještě začátečnické bolesti (problémy se vstupem, zavěšování příspěvků apod.) Ke gruntovní nápravě by mělo dojít v průběhu září a října.

Ve Skautingu (Skautském světě) vyjde zajímavý článek členů odboru roverů, o programu přibližování RS a OS. Pokusíme se jej zavěsit na Wstránky kmene dospělých.

Omluva Shodou náhod se v dubnu zhroutil můj notebook, pár dnů nato výrazně selhal můj oběhový systém. Vzhledem k tomu, že (jak všichni víte) připravuji Kmenové noviny i klubový časopis Totem sám, bylo jediným řešením rozhodnutí vytvořit v dalším termínu vydání dvojčíslo. Zároveň se omlouvám těm, jejichž příspěvky se při zhroucení ztratily.

Webové stránky kmene dospělých www.skaut.cz/kmendospelych

Uvádíme další vybrané adresy:

- Ústředí Junáka
skaut@junak.cz
www.skaut.cz/ustredi
- Podatelna ústředí
www.skaut.cz/podatelna
- Výroční zpráva 2005
www.skaut.cz/dokumenty
- Klíč od karamelové věže (nábor dětí)
www.skaut.cz/nabor
- Katalog publikací TDC
www.skaut.cz/obchod
- Webová stránka o hospodaření
www.skaut.cz/hospodareni
- 8. středočeské jambore ORBIS 2006
www.orbis2006.cz
- Internetový portál pro starší skauty a skautky
www.teepek.cz

Pokud chcete oznámit nějakou adresu ve Kmenových novinách, napište nám ji.

Abychom usnadnili alespoň částečnou orientaci zájemcům, neznajícím češtinu, v tomto periodiku českých skautů kmene dospělých, vytvořili jsme základní přehled o jednotlivých pravidelných rubrikách v anglickém jazyce.

Redakce

In order to make orientation in this COSG bulletin a little bit easier for those without knowledge of the Czech language, we established a basic overview on selected regular columns in English.

Editors

RESUMÉ

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

(The Intermittent Bulletin for COSG)

An overview on articles and their characteristics in English. Selected excerpts from articles contained in this Volume of KN.

KMENOVÉ ZPRÁVY

(COSG NEWS)

The most important information like decisions of the COSG Council. ■ News from District Councils.

ZE SKAUTSKÉHO

světa

(From the Scout World)

- Future of ISGF - Let's develop together...
- Martine Levy in Portugal

- 10th CZ – PL – SK Meeting

Z KLUBŮ

(Club news)

Diverse information from the OS clubs on their activities and occurrences...

PRO ZAMYŠLENÍ

(REFLECTIONS)

Works by COSG members, original articles, essays, viewpoints, scout philosophy...

CO SE DO KMENOVÝCH NOVIN NEVEŠLO

What Intermittent Bulletin for COSG could not contain

RŮZNÉ

(Miscellaneous)

Invitations, notes, remembrance of important personalities, jubilees, attractions, schedule of activities etc.

Náčelnická pošta

(The COSG President's file)

Inspiring ideas, thanksgivings, notices, calls, questions and/or complains from the COSG members, club masters or commissioners, as well as from contributors to this bulletin.

PŘÍLOHY

Enclosures

- Old scouts and old guides Commissioner's Meeting 06
- Adult scouts and guides Wood-Badge course on weekends
- Mutual rover-ranger and adult scouts and guides Activity programme

KMENOVÉ NOVINY OS □ Intermittent Bulletin for COSG. Contributions to be send to the address:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1**

or to: Jiří Žáček, Vackova 1551, CZ-155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město.

Pattern: Vladimír Sýkora. Print and distribution: Junák-TDC, Senovážné nám. 24, CZ-116 47 Praha 1

Unsalable, predestined only for use in OS-clubs.

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:

Ústředí Junáka - **KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47** nebo

Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00

Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejné, určeno pouze pro potřebu klubů OS.